

รายงานการประชุม
สมาชิกสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘

วันพุธที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๐.๐๐ น. เป็นต้นไป
ณ ห้องประชุมปัญญาเพชร ชั้น ๓ อาคารศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. ผู้มาประชุม

๑. นายชดะรี	บินเซ็น	ประธานสภาที่ปรึกษาฯ
๒. นายวิทยา	พานิชพงศ์	รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๑
๓. นายอับดุลอาซิซ	เจ๊ะมามะ	รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๒
๔. ดร.พิทักษ์สิทธิ์	ชีวันรัฐพัฒน์	เลขานุการสภาที่ปรึกษาฯ

ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. นายไซเดน	อาแวเต๊ะ
๖. นายหามะกอเซ็ง	เจ๊ะมะ
๗. นายมะรุสะดี	ดีสาเอะ
๘. นายสมศักดิ์	นิตย์คำพร
๙. นายกูดานัน	หลังจิ

ผู้แทนกำนันและผู้ใหญ่บ้าน

๑๐. นายอับดุลเลาะ	เจ๊ะแหว
๑๑. นายบาฮารุดดิน	ยูโซะ
๑๒. นายมูสตอฟา	หิเล
๑๓. นายदनัย	ใจเย็น
๑๔. นายอดุล	ชูแก้ว

ผู้แทนกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและอิหม่ามประจำมัสยิด

๑๕. นายเจะนุयी	มะ
๑๖. นายรุสดี	บาเกาะ
๑๗. นายอับดุลหาลิม	ล่าเต๊ะ

ผู้แทนเจ้าอาวาส

๑๘. พระครูปลัดสุวัฒนปริชาคุณ
๑๙. พระราชวัชรญาณโมลี
๒๐. พระมหากรรณ ฆนปญโญ
๒๑. พระครูโสภณปัญญาสาร
๒๒. พระวชิรสุนทร

ผู้แทนศาสนาอื่น

๒๓. นายนพรัตน์	จันทร์ชนะ
----------------	-----------

ผู้แทนผู้ซึ่ง...

ผู้แทนผู้ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาสังคม ฯลฯ

๒๔. นางสาวรีนา	เจ๊ะเลาะ
๒๕. นายอับดุลเลาะ	วาแม
๒๖. นางสาวปาตีเมาะ	เปาะอิตเตดาโอะ
๒๗. นายฐานวัฒน์	เจริญพรทิพย์
๒๘. นายอับดุลละ	เจะหมีน

ผู้แทนผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา

๒๙. นายชาร์รี่ฟท์	สือนิ
๓๐. นายอุมัธ	สวาหลัง
๓๑. ว่าที่ ร.ต.อับดุลรอแม	การือมา
๓๒. นายคังกร	รักชูชื่น

ผู้แทนสถาบันศึกษาปอเนาะ

๓๓. นายมุฮัมมัดซูวรี	สาแล

ผู้แทนกลุ่มสตรี

๓๔. นางคอสม๊ะ	แลแมแน
๓๕. นางวันสุรียา	ยูซง
๓๖. นางบัดรียะห์	ยะโตะ
๓๗. นางพรเอื้อ	เชื้อแหลม
๓๘. นางผกาพันธุ์	สรรค์สวาสดี

ผู้แทนหอการค้าจังหวัดและสภาอุตสาหกรรมจังหวัด

๓๙. นายกันต์พงษ์	ลิมกาญจนา
๔๐. นายธนวัฒน์	พูนศิลป์

ผู้แทนสื่อมวลชน

๔๑. นายวิโรจน์	ศรีไสย

ผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งมิใช่ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐ

๔๒. นางสาวลม้าย	มานะการ
๔๓. นางสาววรรณกนก	เปาะอิตเตดาโอะ
๔๔. นายอับดุลเลาะ	หะยียามา

๒. ผู้ไม่มาประชุม

ผู้แทนกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและอิหม่ามประจำมัสยิด

๑. นายย่ำอาด	ลึงลาห์	ติดภารกิจไปทำฮัจญ์

ผู้แทนหอการค้าจังหวัดและสภาอุตสาหกรรมจังหวัด

๒. นายกิตติ	หวังธรรมมั่ง	ติดภารกิจไปต่างประเทศ

ผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งมิใช่ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐ

๓. นายรณชัย	เรืองอักษร	ติดภารกิจ

๓. ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายนันทพงศ์	สุวรรณรัตน์	รองเลขาธิการ ศอ.บต.
๒. นายสรพงศ์	ศรียานงค์	รักษาราชการแทนรองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.)
๓. นายพลเทพ	ธนโกเศศ	ผอ.กองความมั่นคง จชต. และชนต่างวัฒนธรรม (สมช.)
๔. นางสาวชลธนสรณ์	พิสฐศาสตร์	ผอ.กองนโยบายและยุทธศาสตร์ความมั่นคง (สมช.)
๕. นายผลิน	กลินขจร	ผอ.กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร (สมช.)
๖. นายสิโรตม์	บุญประเสริฐ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (สมช.)
๗. นายวสันต์	ชมภูศรี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (สมช.)
๘. นางสาวสมปรารถนา	ช่วยเกื้อ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (สมช.)
๙. นางสาวปภากร	วรสถิตย์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (สมช.)
๑๐. นางสาววรรณาดิ	ปานเกลี้ยง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน (สมช.)
๑๑. นางสาวณัฐนิชา	นวลจันทร์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน (สมช.)
๑๒. นายชรัตน์	วิชากร	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน (สมช.)
๑๓. นายปพนสรศักดิ์	มหาราชเสนา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (สมช.)
๑๔. นางสาวอุดาพร	ณรรพรม	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (สมช.)
๑๕. นายเสกสิทธิ์	สุวรรณยาศิบัติ	ผอ.สสธ.
๑๖. นางรสนี	จะปะภียา	ผอ.กลุ่มงานอำนวยการและบริหาร กบย.
๑๗. นายอาร์ปิติน	วงศ์กาเซ็น	ผอ.กลุ่มงานอำนวยการและบริหาร สสธ.
๑๘. นางศิริพร	แก้วขาว	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๑๙. นายธนา	ฉายสุวรรณ	นิติกรชำนาญการ
๒๐. ร.ต.ท.ประจักษ์	วัฒนกุล	นิติกรชำนาญการ
๒๑. นางสาวสุภัทรา	บุญญะตุโร	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
๒๒. นายเจษฎาพร	ภูพันธ์ตระกูล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๒๓. นางสาวเพียรรัตน์	แสงดี	นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ
๒๔. นางสาวอาอิตะห์	แวสุหลง	พนักงานประจำสำนักงาน
๒๕. นางสาวสุริยาณี	เจ๊ะอุบง	เจ้าพนักงานธุรการ
๒๖. นางสาวอารินา	หะยีเตะ	เจ้าพนักงานธุรการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

นายนันทพงศ์ สุวรรณรัตน์ รองเลขาธิการ ศอ.บต. กล่าวพบปะสมาชิกสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในฐานะที่เป็นตัวแทนของท่านเลขาธิการ ศอ.บต. ท่านให้นำเรียนได้รับทราบว่าการของสภาที่ปรึกษาเป็นกิจการที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะทำให้การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความชัดเจนและตอบโต้ภัยกับพื้นที่มากที่สุด บทบาทหลักๆ ในเรื่องของการทำงานคิดว่าในฝ่ายเลขานุการหรือในกิจการสภาที่ปรึกษา คงจะมีกระบวนการจัดระบบที่เป็นเรื่องของการทำงานให้มีความชัดเจนในลำดับต่อไป โดย ศอ.บต. และ สมช. จะเป็นหน่วยงานที่จะสนับสนุนให้เกิดการทำงานของกิจการสภาที่ปรึกษา ให้บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะเรื่องของ ศอ.บต. จะต้องเป็นหน่วยสนับสนุนทั้งในงานธุรการการดำเนินงาน รวมทั้งความพร้อมการปฏิบัติงานตาม

ภารกิจหน้าที่...

ภารกิจหน้าที่ที่มีอยู่ในกฎหมาย และเป็นหน่วยที่จะประสานการปฏิบัติ สนับสนุนงาน
กิจการสภาที่ปรึกษาฯ ที่เกี่ยวเนื่องทั้งหมด เพียงแต่รายละเอียดการปฏิบัติในปีปัจจุบัน
ใช้การปรับแผนของการปฏิบัติงานในเรื่องอื่นๆ มาสนับสนุนกิจการสภาที่ปรึกษาฯ
ให้เดินไปอย่างต่อเนื่อง และในปีงบประมาณหน้าซึ่งจะเริ่มในเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้
เป็นปีที่ คอ.บต. ของงบประมาณมาสนับสนุนตามรูปแบบที่มีความพร้อม มีความ
ครบถ้วน มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ในการปฏิบัติหากมีเรื่องของการปรับเปลี่ยน
แผนงาน กิจกรรม หรือกระบวนการจัดการในเรื่องใด ขอให้ทางทีมฝ่ายเลขานุการ
ได้ประสานงานในรายละเอียดร่วมกัน ในส่วนที่เป็นผู้บริหารของ คอ.บต. พร้อมทั้ง
จะประสานการปฏิบัติและสนับสนุนให้เกิดความพร้อมในการทำงานได้อย่างครบถ้วน

ระเบียบวาระที่ ๑

ประธานสภาที่ปรึกษา (นายชดะรี บินเซ็น) แกลงนโยบายของ
ประธานสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

สภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นองค์กร
ที่จัดตั้งขึ้นควบคู่กับศูนย์อำนวยการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้
(คอ.บต.) ตามพระราชบัญญัติการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๓
แต่ความพิเศษของสภาที่ปรึกษาฯ คือ สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งคือพวกเรามาจาก
ตัวแทนภาคประชาชน โดยใช้กลุ่มอาชีพเป็นเสมือนเขตการเลือกตั้ง แม้ไม่ใช่เป็นการ
เลือกตั้งโดยตรง แต่ในทางการเมืองการปกครองถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการเป็น
ตัวแทน วุฒิสภาในปัจจุบันถือเป็นตัวอย่างของระบบดังกล่าว เกียรติยศและศักดิ์ศรี
ของสภาที่ปรึกษาฯ จึงได้รับการรับรองทั้งทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และการยอมรับ
การยินยอมพร้อมใจจากประชาชนเจ้าของอำนาจ และยังไปกว่านั้นเจตจำนงและ
เจตนารมณ์ของการให้มีสภาที่ปรึกษาฯ ขึ้น คือการเป็นองค์กรที่เป็นที่พึ่งของประชาชน
ในพื้นที่ ทั้งในเรื่องของความง่ายในการเข้าถึง การไม่ต้องมีพิธีรีตองหรือยศ ขึ้นตอน
สายบังคับบัญชาในการแก้ไขปัญหาของประชาชน เป็นองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับ
ประชาชนในแนวราบ เห็นอกเห็นใจ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในฐานะประชาชน
เหมือนกัน สภาที่ปรึกษาฯ จึงต้องแบกรับความรับผิดชอบและความคาดหวังอย่าง
หนักหน่วงจากประชาชนในพื้นที่ ในขณะที่การดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่
ผ่านมาถูกแซ่แข่งเอาไว้อย่างค้ำจุน คสช. ๑๔/๒๕๕๙ หมายความว่าองค์กรสภาที่ปรึกษาฯ
เหมือนต้องนับหนึ่งกันใหม่ในการทำงาน จากจุดแข็งของสภาที่ปรึกษาฯ และภารกิจที่อยู่
เบื้องหน้าดังกล่าวข้างต้น ตลอดจนระยะเวลาการทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ ชุดนี้มี
ระยะเวลาการทำงานเพียงแค่ ๓ ปี หลังจากนั้นสภาที่ปรึกษาฯ จึงจำเป็นต้องมีนโยบาย
ที่ชัดเจนขับเคลื่อนไปอย่างพร้อมเพรียงกัน โดยครอบคลุม ๓ ประเด็นหลัก ดังนี้

๑) สร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นกับองค์กรทั้งทางด้านงบประมาณ บุคลากร
สร้างกลไกการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ สามารถ
ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีศักดิ์ศรี สะดวก ปลอดภัย ตอบสนองต่อความคาดหวัง
ของประชาชนจนเป็นที่พอใจและได้รับความไว้วางใจจากประชาชน

๒) สนับสนุนการทำงานของ คอ.บต. สมช. กอ.รมน. ตลอดจนหน่วยงานของ
รัฐอย่างเต็มความสามารถ โดยเฉพาะในส่วนของกลไกภาคประชาชน เพื่อสร้างความ
มั่นคงปลอดภัย สันติสุขแก่ประชาชนในพื้นที่

๓) สร้างความเข้มแข็ง...

๓) สร้างความเข้มแข็งแก่ภาคประชาชน สนับสนุนเครือข่ายชุมชน เครือข่าย พหุวัฒนธรรมและการศึกษาโดยขับเคลื่อนไปพร้อมๆ กับการสร้างความเข้มแข็ง ของเศรษฐกิจชุมชน และเตรียมความพร้อมเปิดรับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ในระดับมหภาค

กระผมหวังว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดนี้จะร่วมมือกันในการทำงาน เพื่อพี่น้องประชาชน เป็นที่พึง เต็มเต็มความคาดหวัง นำสังคมชายแดนใต้ฝ่าฟัน อุปสรรค สู่การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มั่นคง ปลอดภัย มีคุณภาพชีวิตที่ดีเทียมกับ ทุกภาคส่วนในสังคมไทย

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘

ที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

-

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ พิจารณาให้ความเห็นต่อ (ร่าง) นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัด ชายแดนภาคใต้ พ.ศ.๒๕๖๘ – ๒๕๗๐

นายสรพงศ์ ศรียานงค์ รักษาการแทนรองเลขาธิการสภาความมั่นคง แห่งชาติ (สมช.) สืบเนื่องจากมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารราชการจังหวัด ชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดให้ สมช. จัดทำร่างนโยบายและการบริหาร ราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเป็นกรอบทิศทางการแก้ไขปัญหาจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ให้ครอบคลุมทั้งมิติงานด้านความมั่นคง และมีมิติงานด้านพัฒนา โดยการจัดทำหรือปรับปรุงต้องให้สภาที่ปรึกษาการบริหารและพัฒนาจังหวัดชายแดน ภาคใต้ให้ความเห็นประกอบเพื่อนำเสนอต่อสภาความมั่นคงแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นต่อรัฐสภาเพื่อทราบ ปัจจุบันได้ใช้นโยบายการบริหารและพัฒนา จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี ๒๕๖๕-๒๕๖๗ ซึ่งได้สิ้นสุดห้วงระยะเวลาการบังคับใช้ ฉะนั้น สมช. อยู่ระหว่างการจัดทำร่างนโยบายฉบับใหม่ ปี ๒๕๖๘-๒๕๗๐ ซึ่งเป็น นโยบายตามวงรอบระยะเวลา ๓ ปีที่กฎหมายกำหนด โดยอาศัยกระบวนการรับฟัง ความเห็นและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนผ่านการประชุมร่วมกับภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องต่างๆ และมีกลไกคณะอนุกรรมการในการพิจารณาทบทวนและอำนวยความสะดวก นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายใต้สภาความ มั่นคงแห่งชาติเป็นกลไกหลักการดำเนินการดังกล่าว ที่ผ่านมา สมช. ได้จัดเวทีใน กระบวนการรับฟังความเห็นจากภาคส่วนต่างๆ ใน ๒ ห้วงเวลา ห้วงแรก คือ การรับฟัง ความเห็นต่อการทบทวนนโยบายฉบับปี ๒๕๖๕-๒๕๖๗ จัดไปเมื่อเดือนเมษายน-สิงหาคม ๒๕๖๗ จัดไปทั้งหมด ๑๗ เวที ไปรับฟังต่อการปฏิบัติตามนโยบายการประเมินผล นโยบายฉบับดังกล่าวว่ามีผลสัมฤทธิ์อย่างไร มีปัญหาอุปสรรคอะไร อะไรที่ยังไม่สำเร็จ ต่างๆ หลังจากนั้นก็นำมาสู่การยกร่างนโยบายขึ้นมาภายใต้กลไกผ่านอนุกรรมการ ต่างๆ โดยร่างดังกล่าวได้นำร่างฉบับใหม่นี้ไปให้ทั้งหมด ๑๔ กลุ่ม ในการพิจารณาตั้งแต่ มกราคมและมีนาคมที่ผ่านมา ในปี ๒๕๖๘ ไปรับฟังหน่วยงานภาครัฐ ทั้งส่วนกลางและ

ในพื้นที่...

ในพื้นที่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนักวิชาการ กลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน ผู้นำทางศาสนา ทั้งอิสลาม พุทธ คริส และคนไทยเชื้อสายจีน นอกจากนั้นยังไปรับฟังจากภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ นักการเมือง สื่อมวลชน เครือข่ายทรัพยากร สาธารณสุขและสภากาย จัดไปทั้งหมด ๖ วงการประชุมจนนำมาสู่การเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมอนุกรรมการ ซึ่งได้มีมติเห็นชอบร่างนโยบายที่จัดทำขึ้น ปี ๒๕๖๘-๒๕๗๐ ได้นำมาสู่การเสนอต่อสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ความเห็นในวันนี้

ขอเรียนให้ทุกท่านทราบว่าสาระสำคัญในร่างนโยบายฉบับนี้ มีทั้งหมด ๗ ส่วน ซึ่งจริงๆ แล้ว ๘๐-๙๐% ของสถานศึกษาเคยไปจัดเวทีให้ท่านได้แสดงความเห็นมาแล้ว ในช่วงมกราคมถึงมีนาคมที่ผ่านมา วันนี้ขอสรุปสั้นๆ เรื่องสภาวะแวดล้อมและแนวโน้มของนโยบาย ได้เพิ่มภาพรวมของสถานการณ์ความรุนแรง ความขัดแย้งที่ยังดำรงอยู่ว่ามีปัจจัยเงื่อนไขของการก่อเหตุอะไรบ้าง เงื่อนไขที่เราให้ความสำคัญ ณ วันนี้ คือ

เงื่อนไขทางด้านวัฒนธรรม ซึ่งในพื้นที่มีลักษณะเฉพาะ มีภาษา มีเชื้อชาติ มีค่านิยม มีความเชื่อ มีอัตลักษณ์ต่างๆ เป็นการเฉพาะ สิ่งเหล่านี้เป็นเงื่อนไขในระดับวัฒนธรรม

เงื่อนไขระดับโครงสร้าง พื้นที่แห่งนี้มีการกระจายการบริหารราชการในระดับท้องถิ่นมาแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการหรือไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตหรือสภาพพื้นที่ได้อย่างเต็มขีดความสามารถ และยังมีเงื่อนไขในลักษณะที่เราไม่สามารถตอบโจทย์ ไม่ว่าเรื่องความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจเรื่องความไม่เป็นธรรมทางสังคม เรื่องการกระจายหรือเข้าถึงโอกาสในมิติต่างๆ โดยเฉพาะด้านการศึกษา โดยเฉพาะที่สำคัญคือการทุจริตคอร์รัปชันในพื้นที่เงื่อนไขนี้ยังคงมีอยู่

เงื่อนไขระดับโครงสร้าง คือ การเปิดพื้นที่ทางการเมืองอย่างเป็นทางการเป็นปัญหา และการมีส่วนร่วมก็ยังมีข้อจำกัด ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง

เงื่อนไขระดับบุคคล เป็นปัญหาที่เราได้เห็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการใช้ความรุนแรงของกลุ่มคนที่เห็นต่างจากรัฐที่มีความรู้สึกเกลียดชัง คับแค้นหรือคับข้องใจ เนื่องจากการถูกกระทำหรือการใช้ความรุนแรงต่างๆ ไม่ว่าจะจากฝ่ายใด ทำให้คนเหล่านี้ใช้เงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ เงื่อนไขทางอัตลักษณ์ วัฒนธรรมต่างๆ มาใช้ในการต่อสู้กับฝ่ายรัฐ ที่สำคัญการปฏิบัติของฝ่ายรัฐได้ไปสร้างเงื่อนไขให้เกิดความขัดแย้งและความรุนแรงเช่นเดียวกัน

สุดท้ายในพื้นที่มีปัจจัยแทรกซ้อนต่างๆ โดยเฉพาะไม่ว่าเรื่องยาเสพติด เรื่องสินค้าผิดกฎหมาย เรื่องต่างๆ เหล่านี้ ได้มาเป็นปัจจัยแทรกซ้อนทำให้เงื่อนไขเหล่านี้มีความรุนแรง ซับซ้อน และแก้ปัญหายุ่งยาก นี่คือนโยบายที่จริงๆ แล้วมีมาตั้งแต่อดีต เงื่อนไขนี้ก็ยังดำรงอยู่ แต่ที่สำคัญในปัจจุบันได้เน้นถึงปัจจัยที่ทำให้เงื่อนไขนี้ยังคงดำรงอยู่ และบางส่วนก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น มิติต่างๆ เหล่านี้ประกอบด้วย ๖ มิติ คือ

๑. มิติทางสังคม เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความหวาดระแวงและความรุนแรงต่างๆ และบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนในพื้นที่มีปัญหาเกิดความหวาดระแวงกัน

๒. มิติทางการศึกษา การจัดการศึกษาในพื้นที่ที่ใช้มาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศจะทำให้เกิดข้อจำกัดและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา

๓. มิติทางเศรษฐกิจ ข้อจำกัดทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจส่วนหนึ่งมาจาก ความรุนแรงและข้อจำกัดในการเชื่อมโยงการพัฒนาที่ชัดเจน

๔. มิติการบริหารจัดการภาครัฐ ยังมีปัญหามีจำนวนมาก และบางส่วนก็ไม่มี ความเชื่อมโยงหรือบูรณาการกัน

๕. มิติการต่างประเทศ ยังมีความเสี่ยงต่อการแสวงประโยชน์จากแนวคิด สุดโต่งที่นิยมความรุนแรงได้ขยายตัวเข้ามาสู่ในพื้นที่

๖. มิติทางด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข จากน้ำท่วมล่าสุดจะเห็น ได้ชัด

อันนี้เป็นสิ่งที่เราได้ให้ความสำคัญในเงื่อนไขของปัญหาและปัจจัยหรือมิติที่ เอื้อให้ก่อหรือให้เกิดเงื่อนไขนี้ยังดำรงอยู่ ขอเรียนให้ทุกท่านทราบว่า เราได้กำหนด วิสัยทัศน์ที่ค่อนข้างจะทำลาย ไปเปิดเวทีทุกคนค่อนข้างที่จะคิดว่ามันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ไม่ได้ แต่ความท้าทายเป็นสิ่งที่เราต้องไปให้ถึงจะไปให้ถึงมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับ พวกเราที่จะร่วมมือการแก้ไขปัญหามาให้กับพื้นที่ วิสัยทัศน์ที่จะเรียนให้ทราบ คือ "จังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าสู่ภาวะปกติที่ปราศจากความรุนแรง และได้รับการพัฒนา บนพื้นฐานของความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน" ทำให้ถึงระบุว่าพื้นที่ปราศจากความรุนแรง เนื่องจากเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ชาติ ได้กำหนดให้ปี ๒๕๗๐ ความรุนแรงเป็นศูนย์ ฉะนั้นยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงได้กำหนดอย่างนี้ จึงนำไปสู่วิสัยทัศน์ว่าความ รุนแรงมันต้องเป็นศูนย์ จะถึงไม่ถึงเนี่ยก็ขึ้นอยู่กับทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกัน ความรุนแรงเป็นศูนย์ แต่อาชญากรรมปกติมันก็ยังมียู่ เหมือนทุกภาคไม่ว่าภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก แต่มิติของความขัดแย้งใช้ความ รุนแรงมันต้องยุติ อันนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายที่เรากำหนดไว้ที่สำคัญพอความรุนแรงมันยุติ ฉะนั้นการบริหารกลไกต่างๆ ควรกลับเข้าสู่ภาวะปกติ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวง ทบวง กรม การบริหารเชิงพื้นที่ การบริหารเชิงภารกิจ และการบริหารเชิงประเด็นก็เข้าไปสู่กลไก ปกติ การบริหารเชิงพื้นที่ฝ่ายปกครองก็ทำไป การบริหารเชิงภารกิจกระทรวง ทบวง กรมก็ลงมา และการบริหารเชิงประเด็น ศอ.บต. ก็ทำไป กอ.รมน.ก็ดูแลไป ฉะนั้น สิ่งเหล่านี้มันจะประสานสอดคล้องกัน

สุดท้ายการรับการพัฒนามบนพื้นฐานของความหลากหลายทางวัฒนธรรม อันนี้สำคัญที่สุดไม่ว่าจะการพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือสังคมมันต้องตอบโจทย์ให้ สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในพื้นที่และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน อันนี้คือวิสัยทัศน์ที่เรากำหนดไว้ ที่สำคัญที่สุดเรื่องของการกลไกในการบริหารจุดเน้นของ เราคือเราจะทำอย่างไรให้นโยบายนี้นำไปสู่การปฏิบัติให้ประสานสอดคล้องกันในเรื่อง ของมิติเชิงพื้นที่ มิติเชิงภารกิจ และมิติเชิงประเด็นอันนี้สำคัญที่สุด ไม่ใช่ ศอ.บต. กอ.รมน. ทำงานกันไป สมช. ทำงานกันไป แต่ภารกิจไม่สอดคล้อง พัฒนาเชิงพื้นที่ไม่สอดคล้อง เงื่อนไขก็ยังอยู่ทั้งหมด ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะให้ทุกท่านได้รับฟังแล้วก็ขอเปิดพื้นที่ให้ท่าน สะท้อนความเห็นอย่างตรงไปตรงมา เพื่อเราจะได้นำไปสู่การร่างนโยบายที่สมบูรณ์ และนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริงขอบคุณครับ

นายพลเทพ ธนโกเศศ จากบทวิเคราะห์ในเรื่องของสถานการณ์และแนวโน้มสถานการณ์รวมไปถึงวิสัยทัศน์จนนำมาสู่การกำหนดประเด็นนโยบาย ขออนุญาตสรุปคร่าวๆ สารสำคัญของประเด็นนโยบายจากเดิมมีทั้งหมด ๖ ประเด็น เราได้เพิ่มมาเป็น ๘ ประเด็น โดยได้เพิ่มขึ้นมาอีก ๒ เรื่องที่แต่ละวงให้ความสำคัญคือ มิติด้านการศึกษาและมิติด้านการบริหารจัดการภาครัฐ อยากให้ทุกท่านดูในตาราง เปรียบเทียบจะเห็นได้ชัดเจน ซึ่งเรากำหนดทั้งหมดเป็น ๘ ประเด็น คือ

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ มุ่งเน้นในมิติด้านความมั่นคงในการเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยให้กับประชาชนและการผลักดันให้เกิดการยุติเหตุแห่งความรุนแรงโดยสมบูรณ์ภายในปี ๒๕๗๐ มีประเด็นหลายๆ ประเด็นที่ได้ขับเคลื่อนและได้เพิ่มจุดเน้นที่สำคัญเพิ่มขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นการลดเงื่อนไขที่เกิดจากความรุนแรงที่เกิดจากภาครัฐ การผลักดันให้เกิดความร่วมมือจากทุกฝ่ายเข้ามาร่วมกันในการแก้ไขปัญหาในการเฝ้าระวังความปลอดภัยในพื้นที่ และปฏิเสธการใช้ความรุนแรง รวมไปถึงการดำรงความต่อเนื่องในงานข่าว งานเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการชายแดน ในเรื่องขีดความสามารถในการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ การบริหารจัดการความขัดแย้งตามหลักสันติวิธีและการขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุยยังคงดำรงความต่อเนื่องของกระบวนการพูดคุยและการสร้างสภาวะแวดล้อมในพื้นที่ที่เอื้อต่อการบริหารจัดการความขัดแย้งและเพิ่มจุดเน้นที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นการศึกษาและรวบรวมเงื่อนไขความรุนแรงในอดีตและแนวความคิดกระบวนการยุติธรรมในระยะเปลี่ยนผ่าน เพื่อนำมาสู่การพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไปร่วมกัน

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ เป็นงานในเชิงของการอำนวยความสะดวกยุติธรรมและการเยียวยา ได้มีการปรับจุดเน้นที่สำคัญเป็น ๔ เรื่องหลัก คือ (๑) เรื่องของการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมและการบังคับใช้กฎหมาย (๒) การอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของพื้นที่ (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพการช่วยเหลือเยียวยาผู้รับผลกระทบอย่างครอบคลุมทั่วถึงและเป็นธรรม และ (๔) การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนและเจ้าหน้าที่อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๔ อย่างที่ผมได้นำเรียนไปเป็นวัตถุประสงค์ใหม่ที่เพิ่มขึ้นมาจากการหารือจากการรับฟังในแต่ละเวที คือมุ่งเน้นในการส่งเสริมส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาในทุกระดับในพื้นที่ที่สอดคล้องกับประโยชน์ของพื้นที่ โดยมีจุดเด่นที่สำคัญ ๕ มิติ คือ (๑) การยกระดับคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ในทุกระดับทุกระบบ (๒) การสร้างภูมิคุ้มกันทางความคิดและทางจิตใจให้กับเด็กและเยาวชนให้ห่างไกลจากการถูกชักจูงไปทางที่ไม่เหมาะสม (๓) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการสร้างการอยู่ร่วมกันในสังคมที่หลากหลาย (๔) การเข้าถึงโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาและการต่อยอดไปสู่การมีอาชีพการมีงานทำ และ (๕) การสนับสนุนการศึกษาต่อกับนักเรียนและนักศึกษาต่อในต่างประเทศ และอยู่ระหว่างการศึกษาต่อในต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๕...

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๕ มิติด้านเศรษฐกิจ ได้มีการปรับจุดเน้นสำคัญโดยการ จัดลำดับความสำคัญ โดยให้ความสำคัญเรื่องแรก คือ การแก้ไขปัญหาความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำในพื้นที่ รวมไปถึงการเร่งรัดการพัฒนาและปรับโครงสร้าง พื้นฐานที่สำคัญ การเพิ่มจุดเน้นในเรื่องการยกระดับเศรษฐกิจฐานรากที่ค้ำยันถึง ทรัพยากรต้นทุนและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างแท้จริง และการให้ความสำคัญกับ การพัฒนาที่เอื้อต่อการพัฒนาสู่ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ รวมไปถึงการ ให้ความสำคัญการค้ำยันถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๖ มิติด้านสังคม ยังคงดำรงความต่อเนื่องและความสำคัญ ในการเสริมสร้างสังคมทุกระดับให้มีความเข้มแข็งมีคุณภาพชีวิตที่ดีที่มีความกลมเกลียว ท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมไม่ว่าจะเป็นการยอมรับและตระหนักถึง คุณค่าทางวัฒนธรรมของการอยู่ร่วมกันบนความหลากหลาย การสนับสนุนการปฏิบัติ ศาสนิกกิจทุกศาสนา และการส่งเสริมบทบาทครอบครัวและชุมชนการส่งเสริมบทบาท สตรีและเยาวชน การพัฒนาการผลักดันการเปิดพื้นที่และเพิ่มโอกาสในการมี ปฏิสัมพันธ์ของประชาชนต่างวัฒนธรรม การส่งเสริมให้ประชาชนที่ไม่เคยมีภูมิสำเนา ในพื้นที่และออกจากพื้นที่ไปแล้วได้กลับคืนสู่ถิ่นฐานเดิม รวมไปถึงการยกระดับการ พัฒนาสาธารณูปโภคต่างๆ และการบริการที่เข้าถึงและตอบสนองต่อความต้องการของ ชุมชนของสังคมอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๗ มิติด้านการสร้างความเข้าใจและการประสานความร่วมมือ กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โดยมีการปรับจุดเน้นให้ชัดเจน มากยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการรวบรวม ในการรับฟังความเห็นและในเรื่องของ สร้างการรับรู้กับสังคมทั้งภายในพื้นที่นอกพื้นที่ในประเทศและต่างประเทศ และหนุน เสริมต่อการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันเพื่อหนุนเสริมต่อการแก้ไขปัญหาในพื้นที่

วัตถุประสงค์ที่ ๘ เป็นวัตถุประสงค์ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการขับเคลื่อนนโยบายต่างๆ และการลด เงื่อนไขที่เกิดจากการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ การคิดสรรและพัฒนาขีดความสามารถ ของบุคลากรภาครัฐให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำงานในพื้นที่ การพัฒนาระบบการ ทำงาน การมีกลไกในการกำกับติดตามในการแก้ไขปัญหาและการเตรียมความพร้อม รองรับในการเปลี่ยนผ่านภารกิจไปสู่กลไกปกติในปี ๒๕๗๐ และการมีกลไกต่างๆ ในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ต่างๆ เพื่อนำมาสนับสนุน

ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นนโยบาย ๘ ประเด็น ซึ่งได้เพิ่มมา ๒ มิติ คือ เรื่องของ มิติด้านการศึกษาและด้านการบริหารจัดการภาครัฐ ในวันนี้ทาง สมช. จะเสนอต่อที่ ประชุมเพื่อพิจารณาให้ความเห็นประกอบ ก่อนที่ สมช.จะนำเสนอความเห็นต่อ สภาความมั่นคงแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี และเสนอต่อรัฐสภาตามลำดับต่อไป

ประธานสภาที่ปรึกษาฯ (นายชดะรี บินเซ็น) ขอทำความเข้าใจความตกลง คณะ ๓ นาที่ เนื่องจากเป็นวาระสำคัญซึ่งอยู่ในมาตรา ๔ ของ พ.ร.บ.การบริหารราชการ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๓ วรรคสุดท้าย นโยบายการบริหารและการพัฒนา จังหวัดชายแดนภาคใต้ตามวรรคสี่ ที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติจัดทำหรือ ปรับปรุง ต้องให้สภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

พิจารณาให้...

พิจารณาให้ความเห็นและสภาพความมั่นคงแห่งชาติต้องนำความเห็นดังกล่าวมาประกอบกันพิจารณาจัดทำหรือปรับปรุงด้วย

นางสาวลม้าย มานะการ ผาข้อพิจารณาเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ในหน้า ๓ มิติด้านสังคม ขาดเรื่องมิติด้านสุขภาวะอนามัยของเด็ก พบว่าเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง ๑๒ ปีของพื้นที่มีภาวะทุโภชนาการที่ต่ำที่สุดในระดับประเทศ จึงคิดว่าควรที่จะเพิ่มเนื้อหาในมิติด้านสังคมเรื่องนี้เข้าไปด้วยหรือจะไปเพิ่มในส่วนอื่นก็ได้

๒. ข้อ ๒.๒.๑ เดิมที่เขียนว่าโดยเฉพาะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันที่ลดลงจริงๆ สิ่งหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ ปฏิสัมพันธ์ที่ลงและที่สำคัญมากกว่านั้นคือ ยังมีความรู้สึกเป็นอันต่อกันและกัน อยากให้เพิ่มเติมด้วย

๓. หน้า ๔ ข้อ ๒.๒.๖ เรื่องของทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข คิดว่าควรจะมีเรื่องของบรรทัดที่ ๒ พูดเรื่องการดำเนินงานบางส่วน ซึ่งยังขาดการคำนึงถึงระบบนิเวศ อยากขอเพิ่มอีกเรื่องคือ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างระหว่างรัฐกับประชาชน เพราะว่ายังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการเรื่องนี้

๔. ข้อ ๒.๓.๑ ผลสัมฤทธิ์ด้านความมั่นคง คิดว่าน่าจะมีประเด็นหนึ่งที่ไม่ได้พูดถึงคือ มติกระบวนการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ซึ่งพบว่ามีช่องว่างของกระบวนการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนค่อนข้างมากทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชน การใช้กฎหมายความมั่นคงบางตัวและการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบยังเป็นเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับรัฐอยู่

๕. หน้า ๖ มีเป้าหมาย ๓ เป้าหมาย เป็นไปได้ไหมถ้าจะเพิ่มเป้าหมายที่ ๔ เป็นเรื่องของประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งผลสัมฤทธิ์อาจจะเป็นช่องว่างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐและการผลิตกำลังในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตัวชี้วัดก็อาจจะเป็นความสัมพันธ์และความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชน

๖. หน้า ๗ ข้อ ๖.๒.๑ มีความต่อเนื่องของกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ อยากให้เพิ่มเรื่องการใช้หลักสันติวิธีและการพูดคุยสันติสุขเป็นนโยบายและวาระแห่งชาติ

๗. หน้า ๙ ข้อ ๖.๕.๕ การส่งเสริมการพัฒนามนพื้นฐานของการคำนึงถึงอนุรักษทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยากให้เพิ่มเป็นการส่งเสริมการพัฒนาและการจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนกับรัฐบาลพื้นฐานของการคำนึงถึง...

๘. หน้า ๑๐ ข้อ ๖.๖.๖ ฟังจากเสียงพี่น้องชาวพุทธบางกลุ่มบางส่วนที่ออกนอกพื้นที่เรื่องความไม่ปลอดภัย อยากให้เพิ่มเรื่องส่งเสริมให้ประชาชนที่มีภูมิปัญญาในพื้นที่ที่เคยอพยพออกนอกพื้นที่ได้กลับคืนสู่ถิ่นฐานเดิม รวมทั้งให้มีการฟื้นฟูพัฒนาคุณภาพชีวิตพื้นฐานให้กับพวกเขาด้วย

๙. ข้อ ๖.๗.๑ การสร้างรับรู้ให้สังคมภายในและภายนอกพื้นที่ที่มีความเข้าใจต่อสถานการณ์ ตรงต่อขอเพิ่มว่า ให้มีความรู้ความเข้าใจต่อบริบททางสังคมวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ความหลากหลายในพื้นที่เข้าไปก่อนที่จะพูดถึงสถานการณ์

๑๐. วัตถุประสงค์ข้อที่ ๘ อยากจะเพิ่มเนื้อหาประมาณว่าส่งเสริมงานวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายกลไกและการบริหารจัดการของรัฐที่ไม่เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการในพื้นที่

นายมะรุสะดี ดีสาอะ ร่างนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ วัตถุประสงค์ข้อที่ ๖.๖ การเสริมสร้างสังคมทุกระดับในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง ซึ่งไม่เห็นในเรื่องของยาเสพติดเข้ามาเกี่ยวข้อง จริงๆ แล้วปัญหาความมั่นคง ยาเสพติดถือเป็นปัญหาหลักที่มันผสมผสานในเรื่องของสิ่งที่อาจจะก่อให้เกิดในเรื่องของความมั่นคงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถือว่ายาเสพติดระดับต้นๆ ของประเทศ เนื่องจากว่าอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้การขนย้ายยาเสพติดซึ่งเป็นทางผ่าน เป็นที่ปรากฏว่าเยาวชนเราขณะนี้ทุกหมู่บ้านเกินครึ่งในส่วนของเยาวชนทุกหมู่บ้าน มองว่าเรื่องยาเสพติดเป็นส่วนหนึ่งที่กระทบต่อความมั่นคงหลายเรื่อง หลายคดีที่จะเกิดขึ้นยาเสพติดมีส่วน เพราะฉะนั้นการที่จะละเลยในเรื่องของการกำหนดนโยบายเรื่องยาเสพติดไม่เห็นเลย ทุกหัวข้อไม่ปรากฏเรื่องของยาเสพติด เพราะฉะนั้นอยากจะฝากว่า ประเด็นการปราบปราม หรือว่าการกำหนดกรอบในการทำให้ยาเสพติดของเรานี้ลดลง มองว่าเป็นเรื่องสำคัญประเด็นหนึ่ง

พระราชวัชรญาณโมลี ประเด็นเพิ่มเติม ข้อที่ ๖ วัตถุประสงค์และประเด็นนโยบาย ตั้งแต่ข้อ ๖.๑.๑ – ๖.๑.๕ เรื่องความปลอดภัยเป็นเรื่องที่คนในพื้นที่รับทราบกันมาตลอดในห้วงระยะเวลาตั้งแต่ต้นปีมาจนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๘

ข้อ ๖.๑.๑ เสริมสร้างขีดความสามารถการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่รัฐและอาสาสมัครประจำพื้นที่ เรื่องของอาสาสมัครเห็นใจอยู่เหมือนกัน อาสาสมัครพื้นที่บางที่ถ้าติดอาวุธจะเป็นอันตราย เพราะอาสาสมัครบางส่วนการใช้อาวุธป้องกันตัวหรือว่าการใช้อาวุธสงครามยังด้อยประสิทธิภาพและโดนแย่งปืนบ่อย อยากฝาก สมช. ไปคิดต่อว่าควรทำอย่างไร

ข้อ ๖.๑.๒ ลดทอนเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดความรุนแรงจากภาครัฐในพื้นที่ โดยลดการใช้ปฏิบัติการเชิงรุกทางการทหาร โดยให้ดำเนินการเท่าที่จำเป็น คำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน เรื่องนี้อยู่ที่ฝ่ายความมั่นคงว่าจะพิจารณาอย่างไร สิ่งไหนคือสิทธิมนุษยชน สิ่งไหนคือการคุ้มครองป้องกันรักษาผู้บริสุทธิ์ในพื้นที่ อยากให้พิจารณาความสำคัญชีวิตผู้บริสุทธิ์น่าจะเป็นความสำคัญอันดับ ๑ คำว่าสิทธิมนุษยชนนั้น เราใช้เกณฑ์ตรงไหนในการที่จะตัดสินว่าใครผิดใครถูกใครควรจะได้รับการดูแลเยียวยาช่วยเหลือ

ข้อ ๖.๑.๓ ผลักดันให้เกิดความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการเข้ามีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนการเฝ้าระวังความปลอดภัยในพื้นที่และปฏิเสธการใช้ความรุนแรง คิดว่าเรามีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีความเข้าใจบริบทของเขตปกครองของตนเอง อบต. เทศบาล เหล่านี้น่าจะเป็นมือเป็นไม้ให้กับฝ่ายความมั่นคงมากที่สุด และเป็นการเข้าถึงปัญหาได้มาก มองเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะรู้พื้นที่จะรู้คนดีที่สุดกว่า กอ.รมน. และฝ่ายความมั่นคง น่าจะเป็นมือเป็นไม้ที่สำคัญในการยุติปัญหาพวกนี้ได้ ทำอย่างไร สมช. จะเข้าไปสนับสนุนและเอาบุคคลเหล่านี้มา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำคัญมาก บุคคลเหล่านี้แหละมีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ยุติได้ง่ายและเร็ว

๖.๑.๕ สร้างขีดความสามารถการบริหารจัดการชายแดนด้านความมั่นคงให้สามารถป้องกัน สกัดกั้น และยับยั้งการกระทำความผิดในรูปแบบต่างๆ เป็นเรื่องที่ทำอย่างไรการเฝ้าระวังการเพิ่มคุณภาพศักยภาพความปลอดภัย ได้รับทราบจากอำเภอหนึ่งในจังหวัดนราธิวาส เรื่องที่อำเภอจะแนะ จังหวัดนราธิวาส มีหมู่บ้านไทยพุทธไม่กี่หลังที่เกิดเหตุวันก่อน จะเข้าไปเยี่ยมในพื้นที่เข้าไปไม่ได้ ฝ่ายทหาร ฝ่ายตำรวจก็เข้าไปไม่ได้เหมือนกัน เข้าไปแล้วก็ถูกโจมตี ทำอย่างไรที่กลุ่มเปราะบางเหล่านี้ ซึ่งมีหมู่บ้านไทยพุทธในอำเภอจะแนะ ไม่กี่ครอบครัว เป็นจุดที่ทางเข้าออกอันตราย ผาก สมช. ว่าจุดอ่อนอย่างนี้จะแก้ปัญหายังไง

รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๑ (นายวิทยา พานิชพงศ์) ขอสนับสนุนผู้เสนอเรื่องยาเสพติด จริงๆ แล้วท่านรองเลขาได้กล่าวนำในเรื่องของยาเสพติดและของผิดกฎหมายเป็นเบื้องต้นเป็นปัจจัย ที่สนับสนุนก่อให้เกิดสถานการณ์ และบังเอิญได้ไปอ่านรายงานการวิจัยของสถาบันการศึกษาเมื่อต้นเดือนที่แล้ว ได้เข้ามาสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปรากฏว่ายาเสพติดเป็นอันดับ ๑ ใน ๖ ปัจจัยที่ท่านเสนอมา เพราะว่าเป็นปัญหาสูงสุดของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจจะเป็นเพราะว่ามันกระทบต่อความเป็นอยู่และสังคมตั้งแต่เบื้องต้น เชื่อว่าจะเพิ่มความรุนแรงความหนาแน่นมากขึ้นทุกที

พระวชิรสุนทร ปัญหาหลักๆ ในพื้นที่คือยาเสพติด การศึกษา ความยากจน แต่ที่หนักที่สุดคือปัญหาของการฉ้อโกง คือปัญหาหลักๆ ณ วันนี้แม่แตงบของ ศอ.บต. ที่ลงไป ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือ ๒๐๐,๐๐๐ บาท อยากให้ลงไปดูบ้าง บางทีเขาเอาผลงานเอาสิ่งต่างๆ ที่ทำมาเมื่อปีแล้วมาเสนอท่านปีนี้ แล้วเบิกเงินไป ๒๐๐,๐๐๐ บาท คือปัญหาหลักๆ ของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ณ วันนี้คิดว่าคนที่แก้ปัญหาได้ก็คือสภาที่ปรึกษาฯ เพราะเรามาจากหลากหลาย ดังนั้น อยากฝาก สมช. ว่าถ้าท่านสามารถกำจัดปัญหาของการฉ้อโกงซึ่งมันเยอะมาก บางตำบลได้ไป ๕๐๐,๐๐๐ บาท สมมติได้แต่กำนันผู้ใหญ่บ้าน ไปซื้อต้นไม้ ๒ ต้น ซื้อจาน ๓ ใบให้วัด/มัสยิด อยากถามว่าชาวบ้านได้อะไร บางตำบลโชคดีที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกท่านมีคุณธรรม แต่ผมว่าไม่ถึง ๕๐% ท่านเลขาธิการ ศอ.บต. ก็นำเสนอท่านอยากจะช่วยเหลือประชาชน อยากช่วยเหลือ ๓ จังหวัด รวมถึงจังหวัดสตูลด้วย จังหวัดสตูลได้สิทธิพิเศษหน่อยหมู่บ้านหนึ่งได้ไป ๒๐๐,๐๐๐ บาท

อยากให้คณะกรรมการของสภาที่ปรึกษาฯ สักชุด ไปขับเคลื่อนดูงบประมาณในส่วนนี้ เพื่อเป็นประโยชน์กับสังคมกับหมู่บ้านที่ท่านได้เอาเงินออกไป ดังนั้น ปัญหาไม่ใช่ปัญหาหลัก แต่เป็นปัญหาของท่านที่ต้องแก้ปัญหา แต่ปัญหาหลักของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ เรื่องยาเสพติด อยากให้ทุกคนได้ไปดูที่เรือนจำของ ๓ จังหวัดและ ๔ อำเภอ ตอนนี้เรือนจำที่อำเภอนาทวี จุได้ ๑,๙๐๐ คน แต่ตอนนี้มีอยู่ ๒,๕๐๐ คน โดยคดีที่ติดยาเสพติดมีประมาณ ๘๐% ประเด็นหลักมีพี่น้องลูกหลานมุสลิม ๙๐% ไทยพุทธ ๑๐% เพราะฉะนั้นปัญหาหลักๆ ท่านต้องแก้เรื่องยาเสพติดก่อน

นางสาวปาดิเมาะ เปาะอิเตตาโอ๊ะ วัตถุประสงค์ที่ ๖ ข้อ ๖.๔ พูดถึงในเรื่องของการส่งเสริมบทบาทสตรีและเยาวชนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เราก็จะเห็นว่าที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นงานกิจกรรมอะไรต่างๆ มักจะมีตัวแทนผู้หญิงหรือเยาวชนเข้าไปนั่งอยู่ในห้องประชุมเต็มทุกห้องประชุมทุกเวที

แต่การมีส่วนร่วม...

แต่การมีส่วนร่วมจริงๆ ไม่ใช่การนั่งแค้ให้เต็มห้องประชุม แต่การมีส่วนร่วมจริงๆ ของเด็กและเยาวชนควรมีพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนในการเข้าไปนั่งในการตัดสินใจทุกระดับอย่างสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๔๙ คน มีผู้หญิงแค่ ๙ คนเท่านั้น คิดว่าในข้อนี้จะต้องทำอะไรที่จะเพิ่มสัดส่วนของเด็กและเยาวชนในการที่จะมีพื้นที่ให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอย่างแท้จริง ไม่ใช่แค่การเข้าไปนั่งในห้องประชุม ซึ่งในข้อนี้ไม่ได้ระบุในเรื่องของการผลักดันส่งเสริมการสร้างพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทุกระดับ

ประธานสภาที่ปรึกษา (นายชดะรี บินเซ็น) ผาก สมช. พิจารณา เมื่อวันก่อนไปร่วมเวทีของผู้หญิง ซึ่งจริงๆ เห็นบทบาทของสตรีค่อนข้างเยอะ แต่พอในโครงสร้างของสภาที่ปรึกษาฯ โดยที่บางทีไปแข่งกับผู้ชายทำให้มาไม่ได้บางสาย ถ้ายังไงอยากให้ลองแก้ระเบียบหรือว่ากฎหมาย หรือ พ.ร.บ. ผมไม่แน่ใจว่าที่ระบุไว้ถ้าเป็นระเบียบก็อยากให้ลองดู

รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๒ (นายอัศุลอาซิซ เจ๊ะมามะ) ประเด็นที่น่าสนใจคือเรื่องของการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนและนักศึกษาที่ประสงค์จะศึกษาในต่างประเทศ อยากจะฝากว่า นักศึกษาที่ไปต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นที่อียิปต์ พ่อแม่ส่งเงินไปครอบครัวที่ยากจนแต่อยากให้ลูกมีการศึกษา หน้าซักรับหลังซัฟทำงาน และไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ เรียนจบปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก แทนที่รัฐบาลจะรับพวกเขาเหล่านั้นกลับเมินเฉย ประเทศบรูไน มาเลเซีย เข้าตลาดเขาจับบุคคลเหล่านี้มาเป็นบุคลากรทางการศึกษาไปเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย เขาไม่ต้องลงทุนอะไร เพราะพ่อแม่เขาลงทุนแล้ว แล้วทำไมประเทศไทยไม่มองเรื่องนี้บ้าง เป็นเวลามาหลายปีแล้วที่เราเสนอในคณะผู้ศาสนาแต่ไม่มีการตอบรับ ที่ผ่านมามีผมเป็นตัวแทนของท่านประธานมีการสอบนักศึกษาที่จะไปที่อียิปต์ และวันนี้ได้เปลี่ยนแนวทาง คือให้สามัญด้วย ศาสนาด้วย สามัญ ๘๐ คน ศาสนา ๘๐ คน เพราะฉะนั้นอยากเสนอให้ สมช. เสนอและนโยบายว่าจะรับพวกเขาเหล่านั้นได้หรือไม่ เสียหายที่บุคลากรปัญญาชนเหล่านั้นถูกหล่อหลอมมาอย่างดีจากศาสตราจารย์ชื่อดังทั่วโลก เชื่อว่าคนที่จบต่างประเทศสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้

ข้อ ๖.๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินวิถีชีวิตและการศาสนกิจตามหลักศาสนาทุกศาสนา อยากให้เรื่องศาสนามีความเข้มข้น รัฐบาลมาเลเซียเขาทำกับพลเมืองเขากับรัฐบาลไทยทำคนละเรื่อง ที่มาเลเซียสร้างมัสยิดรัฐบาลจัดให้ ประเทศไทยต้องกินเลี้ยง ทั้งที่บที่ให้กับศาสนานั้นจะทำให้คนเป็นคนดีเป็นคนที่มีคุณภาพ เป็นคนที่มีหลักการ แต่รัฐบาลก็ยังไม่ให้เท่าที่ควร ทุกศาสนาไม่ใช่เฉพาะอิสลาม ศาสนาอิสลามก็ทำตามหลักของอิสลาม ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ เพราะว่าทุกศาสนาทำคนให้เป็นคนดี เพราะฉะนั้น สรุปว่าการที่จะแก้ปัญหาดังนี้เอาเรื่องการศึกษาจะเป็นประโยชน์มาก ถ้าเริ่มต้นกับคำว่า อวิชา, อคติ, อธรรม และอเวจี

นายวิโรจน์ ศรีไสย เรื่องวิสัยทัศน์ ไม่อยากให้ใช้คำว่าความรุนแรง เพราะมันรุนแรงจนมีความรู้สึกที่ไม่อยากได้ยินคำนี้ ผมเป็นสื่อทำรายการวิทยุทุกวัน ประชาชนโทรศัพท์เข้ามาถามว่า ทำอย่างไรถึงจะทำให้หมดความรุนแรงไป แต่เมื่อวิสัยทัศน์ของสมช. เขียนไว้ว่า จังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าสู่ภาวะปกติที่ปราศจากความรุนแรงมันสะท้อนความรู้สึก ผมมองว่าจังหวัดชายแดนภาคใต้คือดินแดนและสังคมแห่งสันติสุข

ได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตรงนี้สวย เลี้ยงคำว่ารุนแรงออก เป็นดินแดนแห่งสังคมสันติสุข

เรื่องการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ บอกว่าที่ใดเศรษฐกิจดีที่นั่นย่อมมีสันติสุข แต่นโยบายที่ออกมาพูดถึงเรื่องส่งเสริมและเสริมสร้าง ไม่ได้ฟันธงว่าจะทำอะไรจะกำหนดให้เป็นรูปธรรม ถ้าสามารถทำได้กำหนดเป็นนโยบายว่าสร้างอะไร ทำอะไรเพื่ออะไร เช่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามมากมาย ทั้งที่เป็นแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม ทั้งสิ่งที่มีมนุษย์สร้าง สิ่งตรงนี้อาจให้กำหนดเป็นนโยบายน่าจะดีกว่าเรามองเป็นนามธรรม เน้นสินค้า OTOP ได้ไหม รื้อฟื้นนิคมอุตสาหกรรมเก่าหน้าที่ ศอ.บต. เคยทำเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ รื้อฟื้นตรงนี้ขึ้นมาให้เป็นรูปธรรม การเกษตรที่เป็นรูปธรรม เมืองทุเรียน สินค้าฮาลาล อยากให้กำหนดเป็นนโยบายเป็นตัวกำหนดว่าเราต้องทำ ไม่ได้คิดจะส่งเสริมไม่คิดที่จะสร้างทำไปเลยแล้วมันจะมีคุณค่าได้รูปธรรมของการพัฒนาเศรษฐกิจที่ใดเศรษฐกิจดี ที่นั่นมีสันติสุข

นางสาววรรณกนก เปาะอิเตดาโอะ อยากให้เพิ่มเรื่องการสนับสนุนองค์กรพัฒนาเอกชนที่จดทะเบียนถูกต้องที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนชายแดนภาคใต้ อย่างเช่น สนับสนุนการให้เงินทุนหรือว่าให้ความรู้ทักษะและหรือเป็นงานที่สามารถบูรณาการทำงานร่วมกับภาครัฐได้ เพราะว่าหลายๆ ฉบับที่ผ่านมาแทบไม่พูดถึงองค์กรพัฒนาเอกชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย มียุทธศาสตร์การทำงานที่ชัดเจน เราไม่ควรหลีกเลี่ยงที่จะทำงานร่วมกัน แต่จะทำยังไงให้แผนนี้สามารถที่จะกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ที่จะทำงานร่วมกันกับองค์กรพัฒนาเอกชนที่จะสามารถทำงานร่วมกันกับภาครัฐได้อย่างชัดเจน เรื่องนี้ควรจะถูกพูดถึงในแผนนี้ด้วย

นายอับดุลหาลิม ล่าเต๊ะ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับร่างนโยบายฯ ที่ทาง สมช. นำเสนอ เพียงแต่ว่าเนื้อหาทำยังไงที่จะทำให้นามธรรมมาเป็นรูปธรรมจริงๆ นั่นคือสาระสำคัญที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีหมายถึงตั้งไว้ก็คือ ปี ๒๕๗๐ จะต้องเป็นศูนย์กลางในเรื่องของความรุนแรงต่างๆ สิ่งสำคัญที่สุดในมิติของศาสนาอยากจะทำให้เพิ่มเติมต้องยอมรับว่าบทบาทของมัสยิดมีบทบาทสำคัญในการที่จะพัฒนาในเรื่องของจิตใจในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม อยากจะให้ทาง สมช. เพิ่มในข้อที่ ๖.๖.๒ เรื่องการสนับสนุนสร้างบทบาทสถาบันครอบครัวและชุมชน ในหมู่บ้านโดยเฉพาะชุมชนมุสลิมหรือชุมชนไทยพุทธ ชุมชนไทยพุทธมีวัด ชุมชนมุสลิมมีมัสยิด จะทำอย่างไรให้มัสยิดเป็นศูนย์กลางในการที่จะทำให้ความเข้มแข็งแก่สถาบันครอบครัวและการปฏิบัติศาสนกิจตามหลักศาสนาทุกศาสนา เชื่อว่าศาสนสถานมีความสำคัญอย่างยิ่ง สิ่งที่ยังอยากเพิ่มเข้าไปในการสนับสนุนการดำเนินชีวิต อยากให้พัฒนาศักยภาพของผู้นำศาสนาในทุกระดับ เพื่อที่จะขับเคลื่อนในเรื่องการที่จะทำให้สถาบันในครอบครัวมีความเข้มแข็ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่จะทำอย่างไรให้ห่างไกลจากยาเสพติด สิ่งหนึ่งที่จะทำได้ในช่วงเดือนรอมฎอนคือ ส่งเสริมให้เยาวชน เข้าไปอยู่ในมัสยิดด้วยการเอี้ยะติกาฟ คือ พักอยู่ในมัสยิดให้เป็นการส่งเสริมจากรัฐในการที่จะให้เขาเป็นศาสนิกที่มีความเข้มแข็งต่อสถาบันศาสนาด้วยเพราะฉะนั้น อยากจะเสริมว่าควรจะพัฒนาให้มีอยู่สักหนึ่งข้อ ในการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพผู้นำศาสนาเพื่อการบริหารองค์กรและบริหารชุมชนของตัวเอง

นางผกาพันธุ์ สรรสวัสดิ์ ในฐานะที่เป็นผู้หญิงเป็นประธานสตรีจังหวัดสตูลมา ๓๐ กว่าปี ได้รู้ประเด็นลึกๆ มากมาย แต่ไม่มีประเด็นของสตรีในร่างแผนนโยบายฯ เป็นแค่ตัวช่วยเล็กๆ ในแผนในร่างนโยบายฯ ความจริงสตรี ๕๐% ได้ถูกพัฒนามาเยอะพอสมควร ปัจจุบันนี้สตรีจะนั่งอยู่ในกิจกรรมทุกกิจกรรมใน ๘๐% ของกิจกรรม เพราะฉะนั้นอย่าเอาเขาเป็นแค่ไม้ประดับ คัดเขาขึ้นมาให้เป็นแกนนำเป็นตัวช่วยในการพัฒนาบ้านเมือง พัฒนาชุมชน โครงสร้างสตรีมาจากหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เป็นโครงสร้างที่แน่นหนา ซึ่งพัฒนาดังแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมา เพราะฉะนั้นถึงเวลาแล้วที่ ศอ.บต. หรือชาติบ้านเมืองจะต้องนำกองสตรีเป็นหน่วยหลักสำคัญอีกหน่วยหนึ่งที่ช่วยในการพัฒนา สิ่งสำคัญคือการเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แต่ในร่างแผนนโยบายฯ นี้อยากให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมแยกออกมาพัฒนาศักยภาพเข้าสู่การพัฒนาอาชีพเพื่อเข้าสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ ปัจจุบันนี้สตรีเป็นเสาหลักของครอบครัว ไม่ได้เป็นช้างเท้าหน้าแต่สตรีลุกขึ้นมาช่วยครอบครัวในฐานะที่ภาวะเศรษฐกิจที่มันเปลี่ยนแปลง บ้านเมืองเปลี่ยนแปลง สตรีจะต้องลุกขึ้นมาทำมารายรายได้เพื่อสร้างรายได้ให้กับตัวเอง ซึ่งปัจจุบัน ๘๐% ของสตรีลุกขึ้นมาค้าขายมากมาย ทำ OTOP ทำวิสาหกิจชุมชน และกองทุนบทบาทสตรีซึ่งมีเงินของตัวเองในการพัฒนาดิน

อยากขอให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ มีบทบาทของตัวเองในชุมชนสังคมให้ชัดเจนไม่ใช่เป็นแค่ไม้ประดับอย่างเดียว การสร้างการตลาดสำคัญ ศอ.บต. ต้องสร้างการตลาดของ ศอ.บต. เอง เพื่อที่จะเอาผลผลิตที่มีทั้งหมดใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคได้ออกมาขายให้ได้ ไม่ใช่ให้เขาทำอย่างเดียวแล้วไม่มีที่ขาย และประเด็นยาเสพติดเป็นประเด็นที่สำคัญขอสนับสนุนในเรื่องนี้

พระครูโสภณปัญญาสาร ปัจจุบันนี้สตรีมีบทบาทมาก และมีบทบาททุกมิติ เพราะฉะนั้นต้องขอเจริญพรท่าน สมช. ว่าแนวคิดในเรื่องของการนำบุคลากร โดยเฉพาะสตรีมาช่วยแก้ไขปัญหาสังคมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ

นายรุสดี บาเกาะ ในฐานะที่เป็นตัวแทนขององค์กรทางศาสนาซึ่งเป็นตัวแทนของอิสลาม อยากพูดเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลามโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นผู้บริหารองค์กร เราเคยนำเสนอสิ่งที่ผมอยากนำเสนอต่อไปนี้ว่าเมื่อก่อนเมื่อประมาณ ๒๐ ปีที่แล้ว ในสมัยนางจิราพร บุนนาค อธิการบดีสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) ท่านได้ดำริที่จะให้มีการพัฒนาสมรรถนะของอิหม่ามโดยการจัดการการจัดตั้งวิทยาลัยอิหม่ามเพื่อพัฒนาอิหม่ามในพื้นที่ เพราะจริงๆ แล้วในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นอิหม่ามประจำมัสยิด กรรมการประจำมัสยิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการอิสลามประจำจังหวัดจะเป็นองค์กรที่ทุกกระทรวง ทบวง กรม เข้าหาอิหม่ามเพื่อขอความร่วมมือกำหนดนโยบายต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งเราเองค่อนข้างที่จะมีบทบาทในการที่จะช่วยสร้างช่วยเสริมสร้างให้เกิดความสันติสุขในพื้นที่ คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรืออิหม่ามประจำมัสยิดเป็นหน่วยงานที่เกิดขึ้นตาม พ.ร.บ.การบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งจะพูดเสมอว่าเป็นองค์กร เป็น พ.ร.บ. ให้จัดตั้งองค์กรให้หน้าทีกับเรา แต่เป็นองค์กรที่ให้หน้าที่แต่ไม่ให้อำนาจ กับ เป็นองค์กรตาม พ.ร.บ. ที่ให้หน้าที่แต่ไม่ให้งบประมาณ เพราะฉะนั้นนั้นเป็นเหมือนกับคนที่ไม่มีอำนาจและไม่มียกงบประมาณแต่ทุกอย่าง ทุกรายการ ทุกประเด็นที่มีปัญหามักจะเข้าหาผู้นำศาสนา คิดว่าในพื้นที่

แต่ละพื้นที่...

แต่ละพื้นที่จะมีเครือข่ายที่เป็นผู้นำศาสนา ในแต่ละมัสยิดไม่น้อยกว่า ๑๕ คน จังหวัดยะลามีมัสยิด ๕๓๐ กว่ามัสยิด ๑ มัสยิดมีผู้นำศาสนา ๑๕ คน คำนวณดูแล้วประมาณ ๑๘,๐๐๐ คน ยังไม่นับของจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ซึ่งมีมากกว่าจังหวัดยะลา เขาเหล่านี้ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนในพื้นที่ ทุกคนมาแล้วก็ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นกรรมการมัสยิด ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นกรรมการอิสลามประจำมัสยิด เป็นอิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น แต่ว่าเมื่อได้เข้ามาเป็นกรรมการแล้วเขาไม่มีองค์ความรู้ เรื่องการบริหารจัดการหรือว่าเรื่องความรู้ต่างๆ คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดไม่สามารถที่จะพัฒนาเขาได้เพราะไม่มีงบประมาณ เราไม่สามารถที่จะเอาความรู้ความสามารถของเขามาพัฒนา เพราะฉะนั้นถึงเวลาแล้วที่ สมช. ซึ่งเป็นคนริเริ่มน่าจะกำหนดไว้ในร่างนโยบายฯ นี้ว่าให้มีวิทยาลัยอิหม่าม ให้เป็นสถาบันที่สามารถจะพัฒนาผู้นำเหล่านี้ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ๔ ปีเลือกตั้งหนึ่งครั้ง อยากให้เกิดขึ้นในพื้นที่โดยเฉพาะการพัฒนาในมิติของศาสนา

นายฐานวัฒน์ เจริญพรทิพย์ วัตถุประสงค์ข้อที่ ๕ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ในความเป็นจริงการพัฒนาเศรษฐกิจหลายๆ พื้นที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว แต่เหมือนกับว่าขาดความต่อเนื่อง และเอาจริงเอาจังที่จะช่วยเหลือพี่น้องใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เราจะเจอปัญหาที่คล้ายๆ กัน เนื่องจากหลายคนไม่กล้าที่จะลงมาในในพื้นที่ ทั้งที่ในพื้นที่มีของดีมากมาย มีเรื่องราว มีภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีสินค้าดีๆ แม้กระทั่งเรื่องของการท่องเที่ยวโดยชุมชนน่าเห็นใจที่ยังไม่สามารถดึงคนเข้ามาได้เท่าที่ควร อยากให้แยกในส่วนการยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก คิดว่ามีความสำคัญมากในเรื่องของการตลาด ไม่ว่าจะพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไม่ว่าจะเอาภูมิปัญญา มาพัฒนาแค่ไหน แต่ถ้าขาดการตลาดไม่ได้ให้ความสำคัญของการตลาดในทุกระดับขั้น ก็ไปไม่ได้ เศรษฐกิจมันไปไม่ได้ อยากให้แยกเป็นประเด็นในเรื่องการสนับสนุน ทั้งสนับสนุนส่งเสริมด้านการตลาดในทุกระดับขั้นในทุกมิติ อยากให้ความสำคัญในเรื่องของการตลาดเป็นอย่างมาก การตลาดนำการผลิตและเสริมด้วยนวัตกรรม อันนี้จะนำไปสู่เงินที่จะสะพัดเข้ามาในพื้นที่ทุกคนมีงานทำ ในเมื่อในภาคการผลิตไม่ว่าจะส่งเสริมให้มีการผลิตแต่ไม่สามารถทำการตลาดได้ สุดท้ายกลุ่มอาชีพก็ยุติ หลายกลุ่มอาชีพต้องยุติบทบาทไป เนื่องจากไม่สามารถทำการตลาดได้ แต่หากมีการสนับสนุนเรื่องการตลาด การผลิตคนในพื้นที่คิดว่าทุกจังหวัดมีความพร้อมอยู่แล้ว

นายภูตานันท์ หลั่งจิ ด้านยาเสพติด หากไม่เพิ่มเข้าไปในร่างนโยบายฯ ปัญหาสังคมอาจจะเกิดมากขึ้น รวมถึงด้านสุขภาพ สุขภาพจิต ร่างกาย และสติปัญญาต่างๆ ปัจจุบันนี้ยาเสพติดระบาดอยู่ทั่วประเทศอยู่แล้ว อยู่ในเรือนจำก็เยอะกับปัญหายาเสพติด ๙๐% และอีกส่วนหนึ่งที่เอกชนหรือประชาชนที่มีจิตอาสาที่เปิดเพราะว่าภาคใต้เรามี ๑๙ แห่ง ที่รักษาผู้ติดยาเสพติด ภาระนี้อยู่ที่สาธารณสุข แต่ตอนนี้เอกชนก็ไปรับภาระตรงนี้ พี่น้องประชาชนที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดก็ต้องจ่ายเงินตรงนี้ทุกเดือน ทำให้เกิดปัญหาครอบครัว เรื่องการศึกษาตอนนี้ผู้ที่จะมีบุตรน้อยลง ทำให้โรงเรียนต้องแย่งเด็กกัน โรงพยาบาลธัญญารักษ์ที่เปิดไว้ก็ไม่พอ

ปัญหาการค้าขายแดนอยากให้อุเลทางด้านเศรษฐกิจให้พี่น้องประชาชนได้มีการค้าการขายให้เศรษฐกิจดีขึ้น ประชาชนมีสุขภาพที่ดี

จังหวัดสตูลไม่ค่อยได้รับงบประมาณเท่าไร อยากให้ ศอ.บต. ช่วยดูแลส่งงบประมาณไปยังจังหวัดสตูลด้วย

การท่องเที่ยวชุมชนอยากจะทำให้มีการเกิดรายได้ เพราะว่าการทำตงนี้ยากมาก เพราะมีเจ้าของ หากจะทำการท่องเที่ยวชุมชนแห่งนี้กับระเบียบกฎหมายของเจ้าของที่ดูแลตงนี้อยู่ อยากให้ช่วยดูแลตงนี้ด้วยเผื่อจะได้พัฒนาเศรษฐกิจในภาคใต้

นายอับดุลเลาะ วาแม ขอเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ข้อที่ ๕ เรื่องการท่องเที่ยวในชุมชนอาจจะมีแล้ว แต่ยังขาดการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เพราะในพื้นที่ของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีเยอะ ชาวมาเลเซียเริ่มเที่ยวในพื้นที่เยอะ อยากให้เพิ่มในส่วนนี้ด้วย

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๖ เรื่องการสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน ซึ่งองค์กรชุมชนนั้นเป็นเหมือนปิดทองหลังพระหรือปิดทองหลังมัสยิดที่ทำงานในพื้นที่ชุมชนต่างๆ โดยการสนับสนุนของกระทรวง ทบวง กรม และโดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน จะมีสภาองค์กรชุมชน ซึ่งก็ได้มีขึ้นตาม พ.ร.บ.สภาองค์กรชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ทุกตำบลของแต่ละจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้รับงบประมาณจากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน อยากเห็นการหนุนเสริมให้องค์กรนี้มีการขยายเพิ่มเติม

นายกันต์พงษ์ ลิ้มกาญจนา มิตินทางด้านเศรษฐกิจ ในเอกสารฉบับนี้ ทางรัฐยังให้ข้อมูลว่า พบข้อจำกัดของการพัฒนาเศรษฐกิจ ส่วนหนึ่งมาจากผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ แต่เหตุการณ์ความไม่สงบนั้นก็เป็อีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการได้รับผลกระทบ แต่สิ่งที่มันเกิดขึ้นมาคือเรื่องของผังเมือง คนในพื้นที่มันจะมีเหตุการณ์แต่การทำธุรกิจมันไม่สามารถที่จะหยุดได้ต้องมีการทำธุรกิจต่อไป แต่บางครั้งบางคราวมันก็ไปติดเรื่องของผังเมืองต่างๆ ที่มีการแก้ผังเมืองมาตลอด แต่ก็ไม่ได้ตอบโจทย์ว่าผู้ประกอบการจะได้รับประโยชน์จากภาครัฐเลย นี่คือีกด้านหนึ่งของเศรษฐกิจ

อยากฝาก สมช. ว่าที่ผ่านมากลุ่มงานเศรษฐกิจของ ศอ.บต. ได้ให้ผู้ประกอบการในพื้นที่คีนดอเกบีย Soft Loan รวม ๑.๕ ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบมันยังเกิดขึ้นอยู่แล้วมีการลงทุนอย่างต่อเนื่อง พอให้คีน Soft Loan ดอเกบีย ๑.๕ มันมีผลกระทบกับผู้ประกอบการทันทีแล้วทำให้เศรษฐกิจโตช้า เนื่องจากว่าผู้ประกอบการได้มีการลงทุนไป เพราะลงทุนไปแล้วพอมาเจอภาวะเศรษฐกิจด้วยเจอปัญหาความไม่สงบด้วย ทำให้จะคีนเม็ดเงินก็ลำบาก ต่อจากนี้ไปคิดว่าปัญหาตงนี้จะเกิดขึ้นไม่ใช่เฉพาะจังหวัดยะลาอย่างเดียว ทั้ง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ อยากจะฝากไว้เป็นเป็องต้น ส่วนพบว่าประชาชนยากจนจำนวนมากนั้น ความจริงอาจจะไม่ได้อยู่ในเรื่องของเศรษฐกิจ แต่ถ้าเศรษฐกิจดี ประชาชนหรือชาวบ้านก็จะสามารถเข้ามาทำงานได้ แต่อยากจะฝากภาครัฐว่า คืวันนี้เราให้เปิดโลตัส บิ๊กซีแล้ว แต่ยังให้เปิดมินิโลตัส มินิบิ๊กซีอีก ร้านโชห่วยจะอยู่ได้อย่างไร

เรื่องการศึกษา เด็ก ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ใช่เด็กที่เรียนไม่เก่ง เรียนเก่งแต่โครงสร้างของรัฐไม่ดี เพราะเวลาครูเกษียณอายุราชการจะเกษียณในเดือนกันยายน แต่เด็กจะสอบและปิดภาคเรียนในเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม ทำให้มีครูใหม่เข้ามาแทนที่จะให้ครูเกษียณไปพร้อมกับเด็กที่จะจบมันจะได้ต่อเนื่อง ส่วนผู้บริหารเมื่อหมดวาระกว่าจะได้ผู้บริหารมาใหม่ช้า จึงทำให้การศึกษาของเด็กมีปัญหา

นายมุฮัมมัดซุรี...

นายมุฮัมมัดซูรี สาแล เรื่องการศึกษาในเชิงเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ โดยเฉพาะสถาบันศึกษาปอเนาะ ปัจจุบันนี้สถาบันศึกษาปอเนาะมีจำนวน ๕๘๐ กว่าสถาบัน ซึ่งครอบคลุมในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา และสตูล ประเด็นปัญหาคือสถาบันปอเนาะที่เอ่ยนามา ๕๘๐ กว่าสถาบัน เป็นสถาบันการศึกษาที่จดทะเบียนถูกต้องตามระเบียบของรัฐบาล ซึ่งยังขาดตกอีกประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ กว่าสถาบันที่ยังขาดอยู่และกำลังดำเนินการจดทะเบียน อยากให้ทางรัฐบาลได้ผ่อนปรนให้สามารถที่จะจดทะเบียนได้ทุกสถาบันที่ยังขาดอยู่ เพราะเราสามารถที่จะควบคุมได้ เพราะว่าบางสถาบันปอเนาะมีเด็ก ๑๐๐-๒๐๐ คน ที่นี้ไม่สามารถจดทะเบียนได้ รัฐบาลจะไม่สามารถรู้ข้อมูลโต๊ะครู ผู้สอน และนักเรียน และนักเรียนไม่สามารถที่จะเรียน กศน. ได้ เพราะว่าไม่ได้จดทะเบียนตามระเบียบของรัฐบาล เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อยากให้แก้อย่างเร่งด่วน เพราะจะได้สร้างความมั่นคงให้กับรัฐบาล ซึ่งเราไม่สามารถรู้ได้ว่ามีเด็กกี่คน ครูกี่คน ซึ่งอยู่ในสถาบันที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียน เพราะฉะนั้นอยากให้รัฐบาลช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างเร่งด่วน และขอสนับสนุนเรื่องที่ต้องการให้เกิดวิทยาลัยอีหม่ามด้วย เพราะจะทำให้พัฒนาการศึกษาของโต๊ะครูและผู้ช่วยโต๊ะครู ซึ่งยังไม่จบปริญญาตรีก็สามารถที่จะพัฒนาตนเองในวิทยาลัยอีหม่ามนี้ด้วย

นายรณวัฒน์ พูนศิลป์ ประเด็นพัฒนาเศรษฐกิจในหน้าที่ ๑๐ ทั้งประเด็นในเรื่องของ ๖.๕.๑-๖.๕.๓ ผมผมขอชื่นชม สมช. เพราะว่าสิ่งที่ท่านบันทึกตัวนี้วันนี้ผมอยู่ในเวทีด้วยท่านบันทึกได้ครบถ้วน และค่อนข้างที่จะครอบคลุมตามที่เราคูยกกัน ในมิติด้านเศรษฐกิจ เหลือเพียงการขับเคลื่อนต่อไป ขอเพิ่มประเด็นเดียวคืออยากให้เพิ่มในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนร่วมระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน พบปัญหาส่วนใหญ่ด้านเศรษฐกิจที่ไม่ค่อยขับเคลื่อน เพราะว่าภาครัฐมักจะไปทำแล้วไม่ได้มีภาคเอกชนเข้ามาร่วมมันจะไม่บอกเรื่องการตลาด บอกเรื่องกระจายสินค้า ยกตัวอย่างศูนย์โรงงานผลิตสินค้า OTOP ที่ตอนยังทำไม่ถึงร้าง เพราะว่าขาดเรื่องของความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในเรื่องของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทุกมิติที่ท่านเขียนมา ๖.๕.๑-๖.๕.๓ ดีแล้ว อยากเพิ่ม ๖.๕.๔ การส่งเสริมให้จับมือร่วมกันและให้เป็นการลงทุนขนาดใหญ่ ยกตัวอย่าง เรื่องการกระจายสินค้าอาหาร กระจายสินค้าวัตถุดิบ กระจายสินค้าเกษตร ส่วนนี้เป็นเรื่องของการลงทุนขนาดใหญ่ที่ต้องอาศัยความร่วมมือ

นายสมศักดิ์ นิตยคำพร อยากเสนอว่า เรื่องการพิจารณาเพื่อร่างนโยบายฯ เป็นเรื่องใหญ่ และเรามีองค์ประกอบที่มาจากผู้แทนแต่ละภาคส่วน ที่จริงควรจะต้องให้อยู่เป็นกลุ่มเดียวกัน และจริงๆ ควรจะทำ workshop ด้วย เพราะเป็นเรื่องใหญ่ที่เราจะมาดำเนินการ แต่พอนั่งแยกกันไม่ได้นั่งร่วมกันไม่ได้คิดร่วมกันต่างคนต่างคิด และไม่มีใครได้ดูรายละเอียดทั้งหมด แต่ถ้าได้มานั่งร่วมกันแต่ละภาคส่วนได้ปรึกษาหารือกัน ตกลงลืออกมาและเป็นข้อเสนอที่จะเสนอ สมช. เพื่อให้ความเห็นชอบน่าจะดีกว่า

นายอัปคุลเลาะ เจ๊ะแฉ ข้อ ๖.๑.๓ ในเรื่องของการผลักดันให้เกิดความร่วมมือในการสนับสนุน ในชุมชนทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และมี ชรบ. ด้วย เรื่องของการป้องกันที่อยู่ในพื้นที่เป็นเรื่องสำคัญ อยากจะให้ทาง สมช. ได้ฟื้นฟู ชรบ. ที่อยู่ในพื้นที่ในหมู่บ้าน ๓๐ คน ให้เป็นรูปธรรมให้เกิดความเข้มแข็งในการป้องกันในพื้นที่ในชุมชนของเราเพื่อตอบโจทย์ปัญหาในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย

เรื่องที่พระคุณเจ้าได้เสนอว่ากรอบที่การสร้างความเข้าใจการป้องกันที่จริงแล้วต้องไปที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ ชรบ. ที่เป็นฝ่ายป้องกันในพื้นที่ อยากให้ทางสภาที่ปรึกษาฯ ไปสนับสนุนเพราะว่าตามกำหนดในเรื่องของ ชรบ. นั้นเหลืออีกประมาณอีก ๓ ปี ซึ่งจะครบวาระในปี ๒๕๖๐ ชรบ. ซึ่งไม่รู้ว่าจะได้ไปต่อไหม อยากสนับสนุนให้ได้ไปต่อ เพราะว่าปัญหานี้ประมาณเกือบ ๒๐ ปีแล้วที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ชรบ. ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเข้มแข็งพอสมควรในการป้องกันที่อยู่ในพื้นที่ อย่างเช่น ตั้งด่านตลอด ๒๔ ชม. ที่อยู่ในพื้นที่ มีการดูแลสถานที่ราชการ อันนี้คือความเข้มแข็ง

เรื่องการศึกษา การกระจายอำนาจในพื้นที่ความขัดแย้ง อยากให้มองเรื่องของตาดีกาเป็นพื้นฐานในเรื่องของศาสนาอยู่แล้ว อยากให้พิจารณาว่าเรื่องตาดีกาจะเดินหน้าต่ออย่างไร เพื่อการกระจายอำนาจหรือว่าการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐไม่ได้ผิดระเบียบ ถ้ามีแนวทางต่อไปอยากให้ตาดีกาไปอยู่กับ อบต. ให้ได้

นางพรเอื้อ เชื้อแหลม ทุกประเด็นที่เสนอเป็นเรื่องที่ควรจะต้องปรับแก้ และส่งเสริมสนับสนุน เรื่องยาเสพติดในส่วนนี้คิดว่าความเป็นองค์กรสตรี เป็นแม่บ้าน มีบทบาทสำคัญยิ่งในการที่จะดูแลบุตรให้ห่างไกลยาเสพติด อยากเสนอว่าควรจะต้องตั้งชมรมแม่บ้านอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งได้สูญหายไปนานแล้ว ณ วันนี้มีแต่ อสม. ดูแลบ้านคนอื่นด้วย บ้านตัวเองไม่ค่อยได้ดูแล บุตรของ อสม. ดิฉันเยอะ เพราะฉะนั้นถ้าหากมีชมรมแม่บ้านเหมือนเมื่อก่อน เราดูแลเฉพาะบ้านเราเท่านั้น ไม่ต้องไปดูแลลูกคนอื่น มันใจว่ายาเสพติดที่ลูกหลานเราไปติดอยู่วันนี้ ถ้าคุณแม่ได้ดูแลโอกาสที่จะทำให้การห่างเหินจากยาเสพติดมีแน่นอน สตรีนอกจากจะดูแลลูกแล้ว ยังดูแลสามี ดูแลบุพการีที่อยู่ในบ้าน อยากให้เห็นว่าพลังสตรีเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะฉะนั้นอย่าเพิกเฉย การจะปราบยาเสพติดทุกท่านทราบอยู่แล้วว่ายาก เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อย่าเพิกเฉย คอ.บต. เป็นองค์กรที่ใครๆ ก็สนใจ เห็นว่ามีบทบาทและมีความสำคัญเราอยากจะทำให้โดดเด่นที่สุดโดยเฉพาะเรื่องยาเสพติด

นายบาฮารุดดิน ยูโซ๊ะ อยากนำเสนอว่า เรามีแบบอย่างของเราคือท่าน ศาสตรา ซึ่งวันนี้เราต้องเรียบเรียงความสำคัญกับการแก้ปัญหา ซึ่งท่านศาสนานี้ท่านจะพัฒนาบุคคลก่อน ซึ่งวันนี้ที่ทุกท่านเสนอเรื่องยาเสพติดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เรื่องยาเสพติดทำยังไงฝาก สมช. ว่าทำยังไงไม่ให้มีพวกค้ายาเสพติด วันนี้นักค้ายาไม่กลัวกฎหมาย เรือนจำก็ไม่กลัว อยากฝากว่าทำยังไงให้กฎหมายเอาจริงเอจัง เพราะหากปล่อยอย่างนี้ก็ไม่จบ อยากฝาก สมช. ต้องแก้กฎหมาย ไม่ใช่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สุดท้ายรัฐบาลออกกฎหมายให้เข้มแข็ง พอค้าขายอาจจะมีการลงทะเบียน ให้นึก คิดว่าต่อไปนี้จะสามารถที่คลี่คลายได้ระดับหนึ่ง

เรื่องพัฒนา...

เรื่องพัฒนาบุคลากรหรือผู้นำศาสนา เห็นด้วยเพราะว่าการแก้ปัญหาที่
ท่านศาสดาแก้ปัญหาด้วยศาสนาเท่านั้น สมัยท่านศาสดาไม่มีรัฐบาล ไม่มีทหาร
ไม่มีตำรวจ ไม่มีกำนันผู้ใหญ่บ้านจะแก้ปัญหาได้ก็ศาสนาทั้งนั้น วันนี้เมื่อไหร่มีสยิด
เข้มแข็งสามารถกล้าพูดความจริงในหลักศาสนา เรื่องฮัจญ์ เรื่องศาสนา ความคิดต่าง
จะสามารถแก้ได้โดยไม่ต้องพึ่งข้าราชการ สามารถแก้ด้วยตัวเอง ตรงนี้สำคัญมาก

นายอุมร์ สวาลัง มติด้านการศึกษา จะเห็นว่าภาพรวมของการพัฒนานั้น
เน้นเรื่องการศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญ มองร่างนโยบายของการพัฒนาจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ ปีพ.ศ ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐ ระยะเวลา ๓ ปี มีวิสัยทัศน์ ๑ วิสัยทัศน์
มี wording ที่สำคัญเหมือนคำตอบสุดท้ายที่ต้องการคือปราศจากความรุนแรง มีการ
พัฒนาที่หลากหลายและมีส่วนร่วม แต่พอดูเป้าหมาย ๓ เป้าหมาย เป้าหมายหมายถึง
ความสำเร็จที่ต้องการ สิ่งที่ยากให้เกิดขึ้นจากวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ เป้าหมายที่ ๑ เหตุ
เรื่องของความรุนแรงลดลง น่าจะเปลี่ยนจากความรุนแรงมาเป็นคำว่าสมานฉันท์
เป้าหมายที่ ๒ เศรษฐกิจดีขึ้น และเป้าหมายที่ ๓ ในวิสัยทัศน์ระบุไว้ว่า ทุกภาคส่วน
มีส่วนร่วม แต่พอดูเป้าหมายเขียนไว้ว่า ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการแก้ไขปัญหา
ซึ่งเราต้องการแค่ให้ประชาชนเชื่อมั่นกับการทำงานของภาครัฐเฉยๆ หรือว่าเรา
ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา เป็นข้อสังเกตจากภาพรวม มี ๑
วิสัยทัศน์ มีเป้าหมาย ๓ เป้าหมาย และมีวัตถุประสงค์ ๘ วัตถุประสงค์ ใน ๘
วัตถุประสงค์นี้ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งมิติความปลอดภัย มิติการบริหารความขัดแย้ง
มิติการอำนวยความสะดวก มิติที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา แต่มีคำพูดที่ใช้ในร่างนโยบายฯ
ที่เกี่ยวข้องกับผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา หน้าที่ ๘ ข้อ ๖.๔.๑ ใช้คำว่า
ยกระดับคุณภาพการศึกษาของพื้นที่ในทุกระดับของทุกระบบให้สอดคล้องกับสภาพ
ปัญหาและบริบทพื้นที่โดยพัฒนาและบูรณาการหลักสูตรที่มีมาตรฐานที่ชัดเจน
บุคลากรครูและบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งคำนี้เป็นคำนิยามที่อาจจะไม่ครอบคลุม
บุคลากรทางการศึกษาอื่นที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานทางการศึกษาอื่นที่
นอกเหนือสถานศึกษา อาจจะเสนอที่ประชุมได้แก้ไข wording จากบุคลากรครูและ
บุคลากรในสถานศึกษา เป็นคำว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษา จะทำให้ครอบคลุม
ทุกตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง แต่ wording ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษายังมีรายละเอียด
อาจจะตกไปในข้อ ๖.๔.๒ สร้างจิตสำนึกทางสังคมที่จะเรียนรู้การแบ่งปันและคุณค่า
ของผู้อื่น ไม่แน่ว่าอาจจะตกคำว่า เห็นคุณค่าของผู้อื่น หรือไม่

นายสังกร รักชูชื่น ทุกเรื่องที่เสนอไปมีคุณค่าและมีความถูกต้อง แต่สิ่ง
ที่ห่วงคือการนำนโยบายที่เขียนดีแล้วไปทำตรงนี้สำคัญ เวลาจะขับเคลื่อนเขาชี้ไว้
ในหน้าสุดท้ายปัจจัยแห่งความสำเร็จ มองว่าความสำคัญของการขับเคลื่อนในเรื่องนี้
จะเอาเจ้าหน้าที่ของรัฐขึ้นก่อน แต่มีความรู้สึกจะต้องเอาประชาชนขึ้นก่อน ควรที่จะ
สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ถ้ามิติของประชาชนขึ้นก่อนเจ้าหน้าที่ของ
รัฐ แต่ถ้าประชาชนเขาเข้าใจในสิ่งที่เราจะทำ ในสิ่งที่เราจะขับเคลื่อน และเขามีส่วน
ร่วม ตรงนี้ก็จะทำให้มีพลังที่จะเกิดความสำเร็จและเกิดเป็นรูปธรรมมากขึ้น
เพราะฉะนั้นจึงเสนอว่าช่วยกรุณาปรับเปลี่ยนตรงนี้ให้ประชาชนได้ขึ้นมาก่อน

นายชาร์รียท์ สือนิ ตั้งข้อสังเกต ๒ - ๓ ประเด็น มิติด้านการศึกษา คีย์เวิร์ดสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงคือ (๑) ในเรื่องคำว่าด้วยคุณภาพ (๒) ในเรื่องของการสร้างโอกาส (๓) ในเรื่องของการมีส่วนร่วม ไม่อยากให้หลุด ๓ ตัวนี้ ส่วนในเรื่องวิสัยทัศน์ ซึ่งมีสมาชิกหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกต ส่วนตัวไม่ได้ติดใจในเรื่องนี้ แต่อยากให้เห็นในเรื่องของพันธกิจด้วย เพื่อที่จะได้สอดคล้องว่าในการเขียนวัตถุประสงค์มันจะสอดคล้องกับพันธกิจอย่างไร

ลักษณะการเขียนวัตถุประสงค์ มองว่าวัตถุประสงค์มากเกินไปจำนวน ๘ ข้อ สามารถที่จะหลอมรวมได้ไหม เช่นวัตถุประสงค์ข้อที่ ๔ กับข้อที่ ๖ สามารถหลอมรวมกันได้ไหม และวัตถุประสงค์ข้อที่ ๗ กับวัตถุประสงค์ข้อที่ ๘ สามารถที่จะหลอมรวมกันได้ไหม และในเรื่องการเขียนวัตถุประสงค์ จริงๆ การเขียนวัตถุประสงค์แต่ละข้อ ต้องสามารถที่จะพยากรณ์ได้ว่ากลุ่มเป้าหมายอาจจะเป็นคนบุคคลหรือว่าพื้นที่ สามารถที่จะบอกได้ในแต่ละวัตถุประสงค์

ลักษณะการใช้คำระหว่างวัตถุประสงค์กับแนวทางปฏิบัติ จะเป็น wording ที่มันทับซ้อนกันอยู่ เช่น วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ ใช้คำว่าเสริมสร้าง พอมาในเรื่องของแนวทางก็ยังมีคำว่าเสริมสร้าง เช่นเดียวกัน อยากให้มีการปรับในส่วนนี้ด้วย

นายณพรัตน์ จันทรชนะ ประเด็นที่ ๑ ได้อ่านร่างฉบับนี้มาก่อน เนื่องจากว่าเราได้รับการบ้านก่อนหน้านี้นี้หลายวัน ประเด็นที่ ๒ ผมมีโอกาสในเวทีบางเวทีที่ทาง สมช. ได้เชิญเชิญให้ไปดูร่างนี้ในช่วงเดือนมกราคมที่ผ่านมาจึงไม่ติดใจค่อนข้างเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะจากหลายๆ ท่านที่ได้้นำการอภิปราย โดยเฉพาะบางประเด็นที่น่าสนใจซึ่งเป็นเรื่องที่เราควรจะผนวกเข้าไปแม้จะเป็นเรื่องของการศึกษาหรืออาสาเสพติดค่อนข้างเห็นด้วย แต่ประเด็นที่ค่อนข้างเห็นด้วยมากกว่านั้น คือเมื่อเป็นนโยบายการบริหารฯ เราจะบังคับใช้ให้มันสำเร็จได้อย่างไร ไม่ทราบว่ามีกระบวนการหรือว่ามีแล้ว ถ้ายังไม่มีข้อเสนอแนะในปัจจัยที่ ๗ ที่พูดถึงเรื่องของปัจจัยความสำเร็จ เป็นไปได้ไหมที่เราจะแต่งตั้งคณะกรรมการสักชุดขึ้นมา เพื่อกำกับดูแลให้นโยบายดำเนินการอย่างถูกต้อง เหมาะสม และสำเร็จได้อย่างแท้จริง และอาจจะ มีผู้คนที่มาจากทุกหลายภาคส่วนโดยเฉพาะสภาที่ปรึกษาฯ เข้าไปเป็นเหมือนกรรมการชุดหนึ่งด้วยในการกำกับนโยบายฯ นี้ให้มันแล้วเสร็จได้จริงๆ ไม่ใช่แค่ว่าแผนดีแล้วมันนิ่ง แต่ว่าแผนดีแล้วก็ใช้ต่อได้ด้วย และมีความสำเร็จแบบวัดผลได้โดยมีคณะกรรมการชุดหนึ่งกำกับดูแลหรือเรียกว่า ฝ่ายตรวจสอบ

ว่าที่ ร.ต.อับดุลรอแม การ์อุมา เรื่องการศึกษา เป็นสิ่งที่เราต้องทำ ณ วันนี้ในพื้นที่ ๓ จังหวัด คนจะเรียนมีเยอะ แต่ที่สำคัญไม่มีทุนที่จะมาเรียน อยากให้สนับสนุนเรื่องทุนการศึกษาด้วย เพราะที่ผ่านมามีโครงการของ ศอ.บต. ที่ทำซึ่งผมเคยร่วมโครงการเรื่องทุนการศึกษานักศึกษาประเทศมาเลเซีย เพราะว่าทุนศอ.บต. เป็นทุนของรัฐบาลมาเลเซียให้ความสัมพันธ์ไทยกับมาเลเซีย ซึ่งได้ให้ทุน ๖ รุ่นๆ ละ ๖๐ คน หลังจากนั้นก็ไม่ค่อยมีอีก สิ่งเหล่านี้อยากให้เกิดขึ้นอีกในพื้นที่อย่างน้อยได้ทุนเรียนฟรี เพื่อที่จะได้กลับมาพัฒนาบ้านตัวเอง

นางสาวปาตีเมาะ...

นางสาวปาดิเมาะ เปาะอิเตตาโอะ วัตถุประสงค์ข้อที่ ๖ เรื่องของการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ขอเพิ่มเติมในเรื่องของการสนับสนุนภาคประชาสังคมที่มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเกือบ ๒๑ ปีแล้วที่ภาคประชาสังคมมีส่วนสำคัญในการเข้ามาขับเคลื่อน รวมถึงการแก้ปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

แผนกิจกรรมหรืองบประมาณต่างๆ แผนโครงสร้างต่างๆ ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ถ้าขาดการคำนึงถึงทรัพยากรที่เราให้ความสำคัญ เราคิดว่าสิ่งหนึ่งในข้อที่ ๖ ควรจะเพิ่มในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณที่คำนึงถึงมิติทางเพศ หรือ grb ซึ่งเคยเสนอทาง สมช. ในเวทีรับฟังครั้งที่แล้ว คิดว่าประเด็นนี้ควรที่จะเพิ่มเข้ามา รวมถึงเครือข่ายผู้หญิงได้คุยกันหลายเวทีแล้ว อยากมีโรงเรียนผู้นำหญิง แต่คิดว่าในนโยบายนี้มีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหนในหัวข้อในเรื่องของการเสริมพัฒนาศักยภาพควรที่จะต้องกำหนดเรื่องนี้ด้วยเช่นเดียวกัน

นางสาวลม้าย มานะการ หน้าที่ ๖ ข้อ ๕ เรื่องเป้าหมายการดำเนินงาน คือตัวเองเป็นคนสงขลาที่ไม่ได้อยู่ใน ๔ อำเภอ แล้วก็ทำงานกับจังหวัดสตูลด้วย แต่ว่าในร่างนโยบายฯ เหมือนกับว่าให้ความสำคัญ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีข้อความเน้นคำว่าในการขับเคลื่อนลักษณะเชิงบูรณาการตามนโยบายฉบับนี้ให้น้ำหนักกับพื้นที่เป้าหมายคือ ๓ จังหวัดและ ๔ อำเภอ จริงๆ แล้วจังหวัดสตูลและสงขลามีปัญหาแบบเดียวกันกับ ๓ จังหวัด ยกเว้นเรื่องเดียวคือไม่มีเรื่องความรุนแรง

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาฯ (ดร.พิทักษ์สิทธิ์ ชีวรัฐพัฒน์) เห็นด้วยกับนโยบายฯ วิสัยทัศน์ ดีใจที่ สมช. ให้ความสำคัญกับจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยบอกว่าปราศจากความรุนแรง ส่วนตัวเห็นด้วยและสนับสนุนท่าน มันไม่ใช่การ Take off ปัญหาของจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เป็นการคิดที่จะยกระดับจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ดีขึ้นตามที่คุณลม้ายกล่าวข้างต้น เนื่องจากว่า สมช. จะต้องออกแบบมิติของความมั่นคง ขณะเดียวกันวันนี้เราก็คุยเรื่อง ศอ.บต. ซึ่งเราก็อยู่ในสภาที่ปรึกษาฯ เพราะฉะนั้นเวลานโยบายเอาไปทำต้อง Balance กัน บางเรื่องยังไม่ Balance จะชี้ให้เห็นว่ามีเรื่องใดบ้าง

เห็นด้วยกับคุณลม้าย ว่าทาง สมช. บอกว่าจะเน้นพื้นที่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดและ ๔ อำเภอ เพราะว่า พ.ร.บ.บริหารราชการจังหวัดชายแดนภาค พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ขณะเดียวกัน สมช. บอกว่าเอาจังหวัดสงขลา ๔ อำเภอ โดยจังหวัดสตูลยังไม่ให้ความสำคัญคิดว่าหายไป เรื่องแรกที่เขียนมาเป็นมิติความมั่นคงแค่ ๓ จังหวัดและ ๔ อำเภอ เป็นการแก้ปัญหาแต่การป้องกันไม่มี เราจะต้องใช้สงขลาทั้งจังหวัดและสตูลเป็นโมเดลในการแก้ไข ถึงจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าไป วันนี้เห็นได้ชัดว่า GDP ลดต่ำไปมากในภาพรวมของประเทศ ถ้าเราไม่ได้ยึดโยงกับ ๕ จังหวัดสงขลาและสตูลจะทำให้ GDP ลดลงไปอีก อยากฝากว่าควรจะต้องครอบคลุมทั้ง ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ.บริหารราชการจังหวัดชายแดนภาค พ.ศ. ๒๕๕๓

หน้า ๗ วัตถุประสงค์ข้อ ๒ เขียนไว้ค่อนข้างไว้ดี เพียงแต่ในข้อ ๖.๒.๔ ศึกษาและรวบรวมเงื่อนไขความรุนแรง อยากให้เสริมว่านโยบายการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกฉบับที่เข้ามาแล้วมีจุดอ่อนจุดเด่นอย่างไร เอามาปรับปรุงใช้

หน้า ๙ วัตถุประสงค์ที่ ๖.๕.๔ เรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจ การส่งเสริมสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ วันนี้ปัญหาคือผู้ประกอบการในพื้นที่และรายงานคุณภาพไม่มีแล้ว ผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐไม่มีคิดว่า สมช. ควรจะต้องเขียนให้ชัดเพิ่มไปว่าจะต้องให้ธนาคารแห่งประเทศไทยภาคใต้ออกกฎระเบียบให้เอื้อต่อการขอ Soft Loan ใน ๕ จังหวัดชายแดนใต้ เพื่อที่จะให้ GDP สูงขึ้นมีการจ้างงานมากขึ้น มีผู้ประกอบการมากขึ้น การย้ายถิ่นฐานน้อยลง คิดว่าจะเป็นประโยชน์

หน้าที่ ๑๐ วัตถุประสงค์ที่ ๖.๖.๖ การส่งเสริมให้ประชาชนมีภูมิสำเนาในพื้นที่ที่เคยอพยพออกจากพื้นที่ได้กลับมาในถิ่นฐานเดิม แต่ปัจจุบันยังมีการย้ายออกมาก อยากให้ สมช. เขียนให้ชัดเพิ่มไปว่าทำอะไรให้มีมาตรการลดการเคลื่อนย้ายถิ่นของคนไว้ใน ๓ จังหวัดออกนอกพื้นที่

นายสรพงศ์ ศรียานงค์ รักษาการแทนรองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) ขอขอบคุณทุกข้อมูล ทุกความเห็น ทุกข้อเสนอแนะจากสมาชิกสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ท่านได้สะท้อนคิดจากประสบการณ์จริงทั้งในแง่ของสภาพปัญหา ในแง่วิถีชีวิตของคนในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่ง สมช. จะขอรับนำไปปรับแก้และปรับเพิ่ม เพื่อร่างนโยบายฯ ฉบับใหม่ให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาความรุนแรงได้อย่างแท้จริง และจะได้นำเสนอกลับมาสู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างสมบูรณ์

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔.๒ พิจารณา (ร่าง) ระเบียบสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ว่าด้วยการประชุมของสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๘

ประธานสภาที่ปรึกษาฯ (นายชดะรี บินเซ็น) พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องเรื่องของการเงินถ้ามีอยู่ในร่างนี้ขออนุญาตที่จะตัดออกไปก่อน เพราะว่าเรื่องการเงินจะไปเกี่ยวข้องกับทาง ศอ.บต. ร่างฉบับนี้ คือ เรื่องระเบียบสภาที่ปรึกษาและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่าด้วยการประชุมของสภาที่ปรึกษา ให้พิจารณาตามร่างนี้ เพราะอย่างน้อยต้องมีรอบตั้งไว้ในพิจารณาเพื่อใช้ในการจัดประชุมครั้งถัดไป

หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ การเรียกประชุม และองค์ประชุม

ข้อ ๑๐ ตัดคำว่า “การเลื่อนการประชุมโดยไม่มีเหตุอันควร หรือ” และแก้ไขจาก “เกิน ๒ ครั้งติดต่อกัน” เป็น “เกิน ๓ ครั้งติดต่อกัน”

ข้อ ๑๑ แก้ไขจาก “ให้รองประธานลำดับที่ ๑ หรือที่ได้รับมอบหมาย” เป็น “ให้รองประธานลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ ตามลำดับ หรือที่ได้รับมอบหมาย”

หมวด ๓ ระเบียบวาระ การลงมติ และรายงานการประชุม

ข้อ ๑๔ เพิ่มระเบียบวาระที่ ๔ วาระสืบเนื่อง

หมวด ๔ การเสนอเรื่องและญัตติ

ข้อ ๒๖ แก้ไขจาก “ล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่า ๓ วัน” เป็น “ล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน”

หมวด ๕ การประชุมตามคำร้องขอจากนายกรัฐมนตรี หรือเลขาธิการ
ศอ.บต. ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๖ จริยธรรมอันเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภา และ
คณะทำงาน

หมวด ๗ บทเฉพาะกาล แก้ไขจาก “หมวด ๕ บทเฉพาะกาล” เป็น “หมวด
๕ บทเฉพาะกาล”

มติที่ประชุม รับรอง (ร่าง) ระเบียบนี้

๔.๓ พิจารณา (ร่าง) ระเบียบสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้แทนภาคประชาชนใน
จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัดชายแดนภาคใต้ สัดส่วนภาคประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๘

ข้อ ๖ แก้ไขจาก “ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น....” เป็น “สมาชิก
ที่ปรึกษาฯ”

ข้อ ๗ ตัดทิ้งทั้งประโยค เนื่องจากซ้ำกับ ข้อ ๖

ข้อ ๘ แก้ไขจาก “จัดส่งให้สำนักสภาที่ปรึกษาฯ” เป็น “จัดส่งให้สำนักงาน
เลขานุการสภาที่ปรึกษาฯ”

ข้อ ๙ แก้ไขจาก “คัดเลือกจำนวนให้เหลือจำนวนสามคน” เป็น “คัดเลือก
จำนวนให้เหลือจังหวัดละสามคน”

ข้อ ๙ (๔) แก้ไขจาก “ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น....” เป็น “สมาชิก
สภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้”

ข้อ ๑๐ เพิ่มข้อความ “และจังหวัดสงขลา”

มติที่ประชุม รับรอง (ร่าง) ระเบียบนี้

๔.๔ พิจารณา (ร่าง) ระเบียบสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๘ ตามพระราชบัญญัติการบริหารและการพัฒนาจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๓

มติที่ประชุม ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ศึกษา (ร่าง) ระเบียบฯ เพิ่มเติม

๔.๕ พิจารณา แต่งตั้งกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือหรือปฏิบัติงานสภา
ที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามมาตรา ๒๓ (๘)
จำนวน ๕ คณะ ประกอบด้วย

(๑) คณะกรรมการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมทางการเมือง และการสร้างสันติ
สุขจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๒) คณะกรรมการขับเคลื่อนการศึกษา และความเป็นเลิศทางการศึกษา
จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๓) คณะกรรมการขับเคลื่อนศาสนา และพหุวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่น และการประกอบการจังหวัด
ชายแดนภาคใต้

(๕) คณะกรรมการขับเคลื่อนการอำนวยความสะดวกประชาชนจังหวัด
ชายแดนภาคใต้

เพิ่มเติมจาก...

เพิ่มเติมจาก ๕ คณะ เป็น ๗ คณะ ดังนี้

(๖) คณะกรรมการขับเคลื่อนด้านเยาวชน สตรี ครอบครัว และกลุ่มเปราะบาง

(๗) คณะกรรมการขับเคลื่อนด้านตรวจสอบ และประเมินผลการแก้ไขปัญหา
จังหวัดชายแดนภาคใต้

มติที่ประชุม รับรอง (ร่าง) ระเบียบนี้

ระเบียบวาระที่ ๕

เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

นายอับดุลหาลิม ล่าเต๊ะ จากการสำรวจการจัดกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยน
สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ จากเดิม วันที่ ๗ - ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘ โครงการนี้อยากให้
ให้ประธานเดินทางโครงการนี้ ต่อไป

ประธานสภาที่ปรึกษาฯ (นายขตตะรี บินเซ็น) อยากขอมติจากที่ประชุม
เพื่อกำหนดวันจัดโครงการดังกล่าว

มติที่ประชุม เห็นชอบวันที่ ๔ - ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘

นางสาวปาตีเมาะ เปาะอิตเตดาโอะ โครงการหลักสูตรพัฒนาศักยภาพ
ด้านการสร้างสันติภาพสำหรับสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดน
ภาคใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อยกระดับองค์ความรู้เกี่ยวกับการสร้างสันติภาพและ
กระบวนการสันติภาพและเสริมสร้างศักยภาพของสมาชิกสภาที่ปรึกษาการบริหารและ
การพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สภาที่ปรึกษาฯ) ซึ่งเป็นกลไกที่จะมีบทบาทสำคัญ
อย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนให้เกิดสันติภาพที่ยั่งยืนและเป็นธรรมขึ้นในพื้นที่ในอนาคต

โดยคาดว่าจะการสัมมนาเชิงปฏิบัติการนี้จะใช้เวลา ๓ วัน โดยจะมีสมาชิกของ
สภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมกิจกรรมซึ่งวางแผนว่าจะจัดขึ้นที่จังหวัดภูเก็ต โดยเสนอ
ระยะเวลาจัดงาน ๒ ช่วงคือ วันที่ ๗ กรกฎาคม - ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘ หรือวันที่
๑๔ กรกฎาคม - ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ทั้งนี้ ทาง สมช. จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าที่พัก
และค่าเดินทางในการร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

ขอให้ที่ประชุม ลงมติว่าสะดวกในช่วงเวลาใด ระหว่างวันที่ ๗ กรกฎาคม -
๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘ หรือวันที่ ๑๔ กรกฎาคม - ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘

มติที่ประชุม เห็นชอบในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม - ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๘

นางสาวปาตีเมาะ เปาะอิตเตดาโอะ ขอเสนอการจัดตั้งโฆษกสภาที่ปรึกษาฯ
เนื่องจากมีประเด็นที่เราพูดคุยและบุคคลภายนอกอยากรับรู้ถึงการพูดคุยหรือมติ
การประชุมในแต่ละครั้ง เราควรจะมีโฆษกในการทำหน้าที่เพื่อสื่อสารกับบุคคลข้างนอก

ประธานสภาที่ปรึกษาฯ (นายขตตะรี บินเซ็น) เห็นด้วย ที่จะมีโฆษกสภา
ที่ปรึกษาฯ เพื่อทำหน้าที่สื่อสารกับบุคคลข้างนอก ขอเสนอ ๓ คน คือ

๑. นายวิโรจน์ ศรีไสย

๒. นางสาวปาตีเมาะ เปาะอิตเตดาโอะ

๓. นายอับดุลหาลิม ล่าเต๊ะ

มติที่ประชุม เห็นชอบ

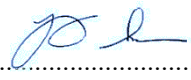
ประธานสภา...

ประธานสภาที่ปรึกษา (นายขตตะรี บินเซ็น) ขอขอบคุณทุกท่านในการ
ประชุมครั้งนี้ กำหนดวันประชุมสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๘ คือ วันพุธที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๘ ขอปิดการประชุม
มติที่ประชุม เห็นชอบ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ น.

ลงชื่อ.....
(นางสาวสุริยาณี เจ๊ะอุบง)
จนท. พิมพ์/ทาน

ลงชื่อ.....
(นางสาวสุภัทรา บุญญะตุโร)
ผู้จัดรายงานการประชุม

ลงชื่อ.....
(ดร.พิทักษ์สิทธิ์ ชีวรัฐพัฒน์)
ผู้ตรวจรายงานการประชุม